

Załącznik nr 1 do Uchwały Nr 67/2019
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 28 lutego 2019 r.

Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: **skandynawistyka**

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: **Uniwersytet Gdański**

Data przeprowadzenia wizytacji: **31.05.-1.06.2022 r.**

Warszawa, 2022

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	4
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	4
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	5
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	7
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	8
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	8
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	13
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	21
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	27
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	30
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	36
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	38
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	40
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	42
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	44
5. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)	46

6. Załączniki:	47
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	47

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący: dr Agnieszka Janiak-Jasińska, członek PKA

członkowie:

1. dr hab. Dominika Skrzypek, ekspert PKA
2. dr hab. Józef Jarosz, ekspert PKA
3. Beata Opala, ekspert PKA ds. pracodawców
4. Karolina Przygocka, ekspert PKA ds. studenckich
5. Natalia Nyt, sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku skandynawistyka prowadzonym na Uniwersytecie Gdańskim (dalej również: UG) została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2021/2022. W związku ze stanem epidemii ogłoszonym w Polsce od dnia 20.03.2020 r. do odwołania, wizytacja przeprowadzona została przez zespół oceniający w formie zdalnej.

PKA po raz kolejny oceniała jakość kształcenia na tym kierunku. Poprzednia ocena programowa została przeprowadzona w roku akademickim 2014/2015. Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej na mocy uchwały nr 789/2015 z dnia 8 października 2015 r. w sprawie oceny programowej na kierunku skandynawistyka prowadzonym na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Gdańskiego na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim wydało ocenę pozytywną.

Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą zdalnej oceny programowej Polskiej Komisji Akredytacyjnej w aplikacji MS Teams. Zespół oceniający zapoznał się z raportem samooceny przekazanym przez władze Uczelni. Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z władzami Uczelni, a dalszy jej przebieg odbywał się zgodnie z ustalonym wcześniej harmonogramem. W trakcie wizytacji przeprowadzono spotkania z zespołem przygotowującym raport samooceny, osobami odpowiedzialnymi za doskonalenie jakości na ocenianym kierunku, funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia oraz publiczny dostęp do informacji o programie studiów, pracownikami odpowiedzialnymi za umiędzynarodowienie procesu kształcenia, przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, studentami oraz nauczycielami akademickimi. Ponadto przeprowadzono hospitacje zajęć dydaktycznych, dokonano oceny losowo wybranych prac dyplomowych, a także przeglądu bazy dydaktycznej wykorzystywanej w procesie kształcenia. Przed zakończeniem wizytacji sformułowano wstępne wnioski, o których Przewodnicząca zespołu oceniającego poinformowała władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	skandynawistyka	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia pierwszego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek	językoznawstwo – 59% literaturoznawstwo – 20% nauki i polityce i administracji – 8% nauki o komunikacji społecznej i mediach – 6% nauki o kulturze i religii – 7%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	6 semestrów / 180 punktów ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów na tych studiach przewiduje praktyki)	60 h / 2 punkty ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	<i>komunikacja międzykulturowa</i> <i>media i społeczeństwo w krajach nordyckich</i> <i>język, kultura i społeczeństwo Finlandii</i>	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	228	
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	2160 h	
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	91 punktów ECTS	
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni	160 punktów ECTS	

działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów		
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	47 punktów ECTS (ścieżki duńska, norweska, szwedzka) 18 punktów ECTS (ścieżka fińska)	

Nazwa kierunku studiów	skandynawistyka	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia drugiego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek	językoznawstwo – 52% literaturoznawstwo – 20% nauki o kulturze i religii – 16% nauki i polityce i administracji – 12%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	4 semestry / 120 punktów ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów na tych studiach przewiduje praktyki)	60 h / 2 punkty	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	<i>specjalność translatorska</i> <i>studia regionalne</i>	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	98	
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	810 h	

Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	62 punkty ECTS	
łącznie liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	117 punktów ECTS	
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	34 punkty ECTS	

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	Kryterium spełnione
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	Kryterium spełnione
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	Kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	Kryterium spełnione

Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	Kryterium spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	Kryterium spełnione częściowo

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Koncepcja kształcenia na kierunku skandynawistyka (studia pierwszego stopnia) zakłada uzyskanie zaawansowanych kompetencji językowych, kulturowych, komunikacyjnych i społecznych związanych z obszarem nordyckim (Skandynawią i Finlandią), ze szczególnym uwzględnieniem nauki wybranego języka: szwedzkiego, duńskiego, norweskiego lub fińskiego w ramach odrębnych ścieżek językowych. W koncepcji ujęto również wysoką znajomość języka angielskiego. Koncepcja kształcenia na kierunku skandynawistyka (studia drugiego stopnia) zakłada pogłębienie kompetencji językowych, kulturowych, przekładowych i komunikacyjnych związanych z obszarem krajów nordyckich, a także wyposażenie studenta w zaawansowane umiejętności teoretyczne, przygotowujące go do pracy naukowej oraz podjęcia studiów trzeciego stopnia.

Tak sformułowana koncepcja jest zgodna z misją i strategią Uczelni, a w szczególności z celem strategicznym nr 2: „Rozwój kształcenia w zakresie posługiwania się językami obcymi – wszyscy studenci UG mają możliwość kształcenia się w zakresie co najmniej dwóch języków obcych”. Kompetencje kulturowe i społeczne związane z obszarem nordyckim dobrze wpisują się w misję Uniwersytetu Gdańskiego na lata 2020-2025, postrzeganą jako „prowadzenie kształcenia na najwyższym poziomie, działalności naukowej o najwyższej jakości oraz kształtowanie postaw obywatelskich, a także uczestnictwo w rozwoju społecznym i współtworzenie gospodarki opartej na innowacjach”.

Gdańska skandynawistyka choć “ma korzenie filologiczne, nie jest typową filologią”. Koncepcja kształcenia zakłada podejście interdyscyplinarne, pozwalające na naukę języka i zdobywanie szerokiej wiedzy o specyfice Skandynawii: społecznej, politycznej i kulturowej. Koncepcja i cele kształcenia są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy. Zostały sformułowane w porozumieniu z reprezentantami tego otoczenia, jak również we współpracy ze studentami i z pracodawcami. Brak jest jednak jasno sformułowanej sylwetki absolwenta, uzasadniającej wybór dyscypliny wiodącej (językoznawstwo), rozumianej szerzej niż wysoka kompetencja w języku obcym. Dla studiów drugiego stopnia absolwent “jest specjalistą w zakresie literatury, kultury oraz wiedzy o społeczeństwie regionu, a także w zakresie praktycznej znajomości języka szwedzkiego, norweskiego, duńskiego lub fińskiego (w zależności od linii językowej studiów)”. Brak tu odniesienia do specjalizacji w zakresie wiodącej dyscypliny.

Kierunek kształcenia został przyporządkowany odpowiednio do pięciu dyscyplin (studia pierwszego stopnia) i czterech dyscyplin (studia drugiego stopnia). Dyscypliny te łącznie reprezentują dwie dziedziny: dziedzinę nauk humanistycznych (językoznawstwo, literaturoznawstwo, nauki o kulturze i religii) oraz dziedzinę nauk społecznych (nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki o polityce i administracji). Na studiach pierwszego stopnia jako wiodącą dyscyplinę wskazano językoznawstwo (59%), a jako pozostałe: literaturoznawstwo (20%), nauki o polityce i administracji (8%), nauki o komunikacji społecznej i mediach (6%) oraz nauki o kulturze i religii (7%). Na studiach drugiego stopnia wiodącą dyscypliną jest również językoznawstwo (52%), dodatkowo wskazane zostały dyscypliny: literaturoznawstwo (20%), nauki o kulturze i religii (16%) oraz nauki o polityce i administracji (12%). We wszystkich tych dyscyplinach Uczelnia prowadzi intensywną działalność naukową. Przyporządkowanie do dyscyplin nie jest jednak w pełni zgodne z przyjętą koncepcją kształcenia, która nie przewiduje rozwijania wiedzy i umiejętności językoznawczych, a koncentruje się na doskonaleniu kompetencji językowych. Uczelnia przyporządkowała kierunek m.in. do językoznawstwa, gdyż w sposób niewłaściwy utożsamia językoznawstwo z praktyczną znajomością języka i umiejętnością komunikacji w kontekście międzykulturowym. Kompetencje te odnoszą się wyłącznie do operacyjnej wiedzy dotyczącej systemu języka i reguł poprawności posługiwania się nim, a także znajomości kulturowych norm komunikacji w kontekście biznesowym, a nie do podbudowanej teoretycznie wiedzy w dyscyplinie językoznawstwo i jej zastosowań praktycznych. Potwierdza to analiza efektów uczenia się. W grupie efektów związanych z wiedzą dla studiów pierwszego stopnia dyscyplina językoznawstwo nie została wskazana eksplicitnie, lecz ukryta w grupie 'dyscyplin właściwych dla kierunku skandynawistyka' (K_W01). Podobnie dla studiów drugiego stopnia nazwa dyscypliny nie została użyta, zamiast tego pojawiają się zbiorcze opisy, np. K_W01 "Zna na poziomie zaawansowanym terminologię dyscyplin właściwych dla kierunku skandynawistyka – w języku polskim, angielskim lub językach nordyckich." Są to sformułowania niejasne, nie istnieje bowiem jeden zbiór "dyscyplin właściwych dla skandynawistyki", każda uczelnia według własnej koncepcji może wskazać swój zbiór dyscyplin.

Warto podkreślić, że dyscyplina literaturoznawstwo została ujęta osobno i eksplicitnie, np. w efekcie K_W02 dla studiów drugiego stopnia: "Zna i rozumie w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową nordyckiego literaturoznawstwa". Zagadnienia z zakresu dyscypliny wiodącej na studiach pierwszego stopnia implikowane są w efekcie K_W02: "Zna w zaawansowanym stopniu gramatykę i leksykę jednego z języków nordyckich (szwedzkiego, norweskiego, duńskiego, fińskiego), rozumie jego pozycję w świecie oraz relacje z innymi językami", a na studiach drugiego stopnia w efekcie K_W09: "Ma pogłębioną wiedzę o kompleksowej naturze języka i historycznej zmienności jego znaczeń". Uczelnia wskazuje wprawdzie, że z dyscypliną wiodącą powiązane są liczne efekty w zakresie umiejętności i kompetencji społecznych, tj. dziewięć efektów z kategorii umiejętności (K_U01, K_U04, K_U05, K_U06, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10) i trzy efekty z kompetencji społecznych (K_U11, K_K01, K_K04, K_K06). Należy jednak zwrócić uwagę, że efekty te dotyczą kompetencji językowych, nie zaś językoznawstwa, np. K_U06: "Potrafi komunikować się, również w językach obcych, z otoczeniem i merytorycznie argumentować, uzasadniając swoje stanowisko.", K_U07: "Potrafi porozumiewać się w języku polskim, jednym z języków nordyckich (szwedzkim, norweskim, duńskim, fińskim) lub języku angielskim – wykorzystując różne kanały i techniki komunikacyjne – ze specjalistami w zakresie dyscyplin naukowych, typowych dla kierunku skandynawistyka.", K_U08: "Posiada umiejętność przygotowania prac pisemnych w języku polskim lub języku obcym w ramach dyscyplin na kierunku skandynawistyka, w oparciu o różne pojęcia teoretyczne i bogate źródła.", K_U09: "Posiada

umiejętność przygotowania wystąpień ustnych, w języku polskim lub w języku obcym, właściwym dla kierunku skandynawistyka, dotyczących zagadnień szczegółowych, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych, a także różnych źródeł.”, K_U10: “Potrafi posługiwać się wybranym językiem nordyckim (szwedzkim, norweskim, duńskim, fińskim), zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu minimum B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego”, K_U11: “Ma umiejętności językowe w zakresie języka angielskiego, zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu minimum B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego”. Podobnie na studiach drugiego stopnia – Uczelnia wskazuje na efekty z zakresu umiejętności jako powiązane z dyscypliną wiodącą, które jednak dotyczą kompetencji językowych, a nie językoznawczych, np. K_U08: “Posiada pogłębioną umiejętność przygotowania różnych prac pisemnych w języku polskim lub językach nordyckich”, K_U09: “Posiada pogłębioną umiejętność przygotowania wystąpień ustnych w języku polskim lub językach nordyckich”, K_U10: “Ma umiejętności językowe w zakresie dyscyplin właściwych dla kierunku skandynawistyka, zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego”.

Brak właściwej reprezentacji dyscypliny wiodącej wśród efektów uczenia się określonych dla kierunku studiów wynika z utożsamiania językoznawstwa z nabywaniem kompetencji językowych, bez właściwego uwzględnienia teoretycznej refleksji nad językiem. Tymczasem przyporządkowanie kierunku do danej dyscypliny oznacza przede wszystkim, że absolwent powinien osiągnąć podbudowaną teoretycznie wiedzę w zakresie tej dyscypliny, w sposób szczególny, jeśli została ona wskazana jako wiodąca. Jak wspomniano wcześniej, żaden z efektów kierunkowych w zakresie wiedzy nie odnosi się do dyscypliny wiodącej eksplicitnie, a bezpośrednio z nią powiązane są tylko efekty K_W02: “Zna w zaawansowanym stopniu gramatykę i leksykę jednego z języków nordyckich (szwedzkiego, norweskiego, duńskiego, fińskiego), rozumie jego pozycję w świecie oraz relacje z innymi językami” (studia pierwszego stopnia), efekt K_W09: “Ma pogłębioną wiedzę o kompleksowej naturze języka i historycznej zmienności jego znaczeń” (studia drugiego stopnia). Tylko jeden efekt zdefiniowany dla studiów drugiego stopnia implikuje przekładoznawstwo, tj. K_K04: “Jest gotów do podtrzymywania etosu pracy tłumacza”.

Jednocześnie należy dodać, że na poziomie efektów uczenia się określonych dla poszczególnych zajęć znaleźć można liczne efekty związane z przekładoznawstwem, które nie zostało wyartykułowane w efektach założonych dla kierunku, a które jest z równym powodzeniem uprawiane przez badaczy wskazujących dyscyplinę literaturoznawstwo, jak i językoznawstwo i może stanowić pomost między tymi dyscyplinami. Za przykład służyć mogą efekty dla zajęć *wstęp do translatoryki języka szwedzkiego*: “Ma podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu przekładoznawstwa w systemie nauk oraz jego specyfice przedmiotowej i metodologicznej”, bądź zajęć *wstęp do translatoryki języka szwedzkiego/duńskiego/norweskiego*: “Ma podstawową wiedzę o powiązaniach przekładoznawstwa z innymi naukami humanistycznymi” oraz “Zna i rozumie podstawowe metody badawcze polegające na analizie i interpretacji tekstów różnego typu przy zastosowaniu właściwej metodologii”.

Efekty uczenia się określone dla studiów pierwszego stopnia są zasadniczo zgodne z właściwym poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji (poziom 6) i zostały zdefiniowane jako zaawansowane. Dla studiów drugiego stopnia efekty kierunkowe tworzą dwie grupy – realizowane na poziomie pogłębionym (poziom 7) oraz na poziomie zaawansowanym (K_W01, K_W04, K_W05, K_W10). Te ostatnie nie spełniają wymogów charakterystyk poziomu 7 PRK. Deklaracje dotyczące poziomu nie

znajdują pełnego potwierdzenia w efektach sformułowanych dla zajęć, które są rzeczywiście realizowane na kierunku, a wśród których znaleźć można efekty na poziomie podstawowym (dla studiów pierwszego stopnia), np. *seminarium licencjackie* ‘Student: ma podstawową wiedzę z zakresu teorii literatury i przekładu właściwą dla kierunku skandynawistyka, ma podstawową wiedzę z zakresu mediów i/lub teorii społecznych właściwą dla kierunku skandynawistyka, zna terminologię w językach skandynawskich z zakresu teorii literatury i przekładu na podstawowym poziomie, zna terminologię w językach skandynawskich z zakresu mediów i/lub nauk społecznych na podstawowym poziomie, zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony prawa autorskiego’; tylko jeden efekt przyporządkowany do zajęć został zdefiniowany jako zaawansowany: “zna i rozumie w zaawansowanym stopniu kulturę obszaru nordyckiego”. Podobna niespójność dotyczy efektów sformułowanych dla zajęć na drugim stopniu, w tym *seminarium magisterskiego*, dla którego w ostatnim semestrze realizacji określono efekty na poziomie pogłębionym: ‘Student: zna i rozumie w pogłębionym stopniu metody analizy, interpretacji oraz wartościowania różnych wytworów kultury skandynawskiej (K_W07), ma pogłębioną wiedzę o kulturowym, etnicznym i religijnym zróżnicowaniu obszaru Europy Północnej (K_W11)’, ale również zaawansowanym: ‘Student: zna na poziomie zaawansowanym terminologię dyscyplin właściwych dla kierunku skandynawistyka – w językach skandynawskich (K_W01), posiada zaawansowaną wiedzę z zakresu historii literatur skandynawskich (K_W04)’.

Efekty uczenia się dla kierunku są sformułowane w sposób bardzo ogólny. W odniesieniu do dyscypliny wiodącej nie są zgodne z aktualnym stanem wiedzy, ponieważ nie odnoszą się do wiedzy z zakresu językoznawstwa. Nie uwzględniają również w sposób wystarczający dla studiów o profilu ogólnoakademickim kompetencji badawczych. W przypadku efektów zdefiniowanych dla zajęć komponent badawczy jest także bardzo słabo reprezentowany, szczególnie w odniesieniu do dyscypliny wiodącej. Przykładowo: *seminarium licencjackie*, w ramach którego student przygotowuje pracę dyplomową, określa efekty uczenia się w odniesieniu do teorii literatury i przekładu oraz mediów i/lub teorii społecznych. Zostały one powiązane z kierunkowym efektem K_W01, w którym posłużono się niejasnym określeniem: “dyscypliny właściwe dla kierunku skandynawistyka”. Oznacza to, że w ramach *seminarium licencjackiego* nie powstają prace z zakresu językoznawstwa. Podobnie na studiach drugiego stopnia efekty uczenia się dla *seminarium magisterskiego* również nie uwzględniają dyscypliny językoznawstwo, zawierają jedynie sformułowanie “Student: zna na poziomie zaawansowanym terminologię dyscyplin, których dotyczy dane seminarium np. język, literatura, historia, media i kultura krajów nordyckich – w językach nordyckich”, z którego można wywieść, że prowadzone przez studenta badania dotyczyć mogą języka, co nie jest jednak tożsame z badaniami językoznawczymi. Warto też podkreślić, że efekty uczenia się dla *seminarium magisterskiego* we wszystkich semestrach, w których jest realizowane (1-4) są identyczne, nie zakładają zatem progresji w zakresie m. in. kompetencji badawczych. Także w przypadku innych zajęć, np. z *praktycznego nauczania języka (PNJ)* czy *wstępu do translatoryki języka szwedzkiego* (studia pierwszego stopnia) efekty uczenia się nie wskazują na progresję, gdyż zostały sformułowane identycznie dla każdego kolejnego semestru.

W efektach uczenia się określonych dla kierunku wskazano przygotowanie do wykonywania różnych zawodów. Dla studiów pierwszego stopnia są to zawody: filologa (K_K04), pracownika nordyckich firm, funkcjonujących na polskim rynku pracy bądź firm polskich współpracujących z krajami skandynawskimi, w tym w zakresie promocji literatury (K_K05) oraz tłumacza (K_K06). Dla studiów drugiego stopnia paleta zawodów obejmuje pracownika wydawnictw polskich i nordyckich (K_K02),

tłumacza (K_K04) oraz pracownika firm, wymagających znajomości języków nordyckich (K_K05). Co ciekawe zabrakło tutaj, ujętego w efektach dla studiów pierwszego stopnia, zawodu filologa. Niektóre efekty sugerują, że każdy absolwent kierunku zostanie przygotowany do pracy w każdej z wymienionych ról zawodowych, co jest w toku studiów niemożliwe.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią Uczelni i są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Koncepcja i cele kształcenia nie w pełni mieszczą się w dyscyplinach, do których kierunek został przyporządkowany. Kładąc nacisk się na rozwijanie kompetencji językowych, nie zakładają bowiem zdobywania wiedzy i umiejętności z zakresu dyscypliny wiodącej tj. językoznawstwa.

Koncepcja i cele kształcenia są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w Uczelni w zakresie dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek studiów.

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia i odpowiadają profilowi ogólnoakademickiemu, ale nie są w pełni zgodne z przyporządkowaniem kierunku do dyscypliny mającej stanowić fundament kształcenia na kierunku, gdyż nie wskazują na osiągnięcie podbudowanej teoretycznie pogłębionej wiedzy w dyscyplinie wskazanej jako wiodąca, tj. w językoznawstwie. Efekty uczenia się nie uwypuklają aktualnego stanu wiedzy językoznawczej. Niektóre efekty sformułowane w sposób zbyt ogólny i niejasny, w efekcie czego niemożliwe jest stworzenie skutecznego i wiarygodnego systemu ich weryfikacji. Efekty uczenia się określone dla kierunku studiów zarówno na studiach pierwszego, jaki i drugiego stopnia częściowo nie odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji. Efekty uczenia się zdefiniowane dla zajęć kontynuowanych przez kilka semestrów są identyczne i nie wskazują na progresję wiedzy oraz umiejętności studentów

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. braku spójności między koncepcją kształcenia a przyporządkowaniem kierunku do dyscyplin naukowych, w szczególności do dyscypliny wiodącej;
2. niewystarczającego odzwierciedlenia w efektach uczenia się roli dyscyplin kluczowych dla kształcenia na kierunku, zwłaszcza językoznawstwa rozumianego jako teoretyczna refleksja nad językiem, a nie tylko wysokie kompetencje językowe;
3. braku uwzględnienia w efektach uczenia się aktualnego stanu wiedzy językoznawczej;
4. niewłaściwego uwzględnienia w efektach uczenia się charakterystyk drugiego stopnia określonych dla 6 i 7 poziomu PRK;
5. niejasnego sformułowania efektów uczenia się dot. przygotowania zawodowego;
6. sformułowania efektów uczenia się dla zajęć wielosemestralnych w sposób identyczny dla każdego semestru.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Zalecenia

Zaleca się:

1. powiązanie przyporządkowania kierunku do dyscyplin naukowych z koncepcją kształcenia na kierunku;
2. zdefiniowanie efektów uczenia się w sposób właściwie odzwierciedlający przyporządkowanie kierunku do dyscyplin naukowych, w szczególności do językoznawstwa jako dyscypliny wiodącej;
3. uwzględnienie w efektach uczenia się aktualnego stanu wiedzy językoznawczej;
4. właściwe uwzględnienie w efektach uczenia się charakterystyk drugiego stopnia określonych dla 6 i 7 poziomu PRK;
5. sformułowanie efektów uczenia się dot. przygotowania zawodowego w sposób jasny, umożliwiający ich osiągnięcie i zbudowanie skutecznego systemu ich weryfikacji;
6. sformułowanie efektów uczenia się dla z zajęć wielosemestralnych w sposób specyficzny i odrębny dla każdego semestru;
7. podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Dla kierunku skandynawistyka przewidziano kształcenie w ramach trzech specjalności na studiach pierwszego stopnia: *komunikacja międzykulturowa, media i społeczeństwo w krajach nordyckich oraz język, kultura i społeczeństwo Finlandii*; w ramach dwóch specjalności na studiach drugiego stopnia: *specjalność translatoryczna i studia regionalne*. Studia na obu stopniach są realizowane w ramach odrębnych ścieżek językowych – duńskiej, fińskiej, norweskiej lub szwedzkiej – wybieranych na etapie rekrutacji. Ponadto w nazwach zajęć używane są nazwy ‘profil skandynawski’ (np. *wstęp do językoznawstwa*), ‘profil nordycki’ (np. *translatoryka*) oraz ‘profil skandynawski/fiński’ (*teoria literatury*). Określenie „profil” jest rozumiane potocznie, wskazuje na powiązanie ze specjalnością lub ścieżką, gdyż pojawia się również w innych rozszerzeniach nazw zajęć, np. *film skandynawski – profil kulturowy* lub *film skandynawski – profil medialny*.

Zgodnie z koncepcją kształcenia dla kierunku, akcentującą komunikację w języku obcym i efektami uczenia się powiązanych z umiejętnością posługiwania się językami obcymi, treści programowe wspólne dla wszystkich ścieżek kształcenia są zdominowane przez wiedzę i umiejętności powiązane z kształtowaniem biegłości językowej. Treści służące osiągnięciu efektów uczenia się dotyczących kompetencji w zakresie języków obcych pojawiają się przede wszystkim w grupie zajęć obejmujących

kształcenie w ramach bloku zajęć z *praktycznej nauki języka duńskiego/fińskiego/norweskiego/szwedzkiego (PNJ)* oraz *praktycznej nauki języka angielskiego (PNJA)*. Treści programowe powiązane z kształceniem językowym w ramach grup zajęć *praktycznej nauki języka* stanowią ok. 30% wszystkich treści, które realizowane są na kierunku skandynawistyka (wyrażonych procentowym udziałem punktów ECTS, tj. 61 ECTS z 180 ECTS na studiach pierwszego stopnia oraz 45 ECTS ze 120 ECTS na studiach drugiego stopnia). Treści zawarte w grupach zajęć *PNJ* i *PNJA* dotyczą wiedzy operacyjnej o języku, tj. znajomości struktur leksykalno-gramatycznych, zasad pisowni i stylistyki, słownictwa specjalistycznego oraz prawidłowej wymowy. Nie dotyczą zatem wiedzy językoznawczej. W głównej mierze zajęcia opierają się na doskonaleniu sprawności językowych.

Ilość i jakość treści programowych na studiach pierwszego stopnia, odzwierciedlona wymiarem punktów ECTS, nie odpowiada proporcjom przyporządkowania kierunku do dyscyplin naukowych. Treści programowe związane z dyscypliną językoznawstwo realizowane są na zajęciach *wstęp do językoznawstwa – profil skandynawski, gramatyka opisowa języka (skandynawskiego)* oraz *wstęp do translatoryki*, którym łącznie przypisano 16 ECTS. W tej grupie uwzględnione zostało również *seminarium licencjackie*, jednak jak wskazano wyżej, możliwość przygotowania pracy licencjackiej z zakresu językoznawstwa jest ograniczona wyłącznie do ścieżki fińskiej. Ponadto w grupie zajęć realizujących efekty uczenia się z zakresu językoznawstwa wskazano *współczesne życie literackie*, jednak efekty dla tych zajęć odnoszą się do efektów określonych dla kierunku studiów w zakresie umiejętności, nie wiedzy. Z kolei treści zajęć *wstęp do translatoryki* nie odnoszą się do dyscypliny językoznawstwo, zasadniczo bowiem obejmują wiedzę operacyjną dotyczącą wykonywania tłumaczeń i jej praktyczne zastosowanie: “Kiedy potrzebny jest tłumacz, definicja przekładu. Etyka zawodowa tłumacza. Proces przekładu – praca z tekstem pisanym. Proces przekładu – praca z tekstem mówionym. Przekład tekstu pisanego: literackiego, popularnonaukowego, użytkowego, specjalistycznego. Analiza porównawcza przekładów literackich. Przekładalność stylów literackich i poszczególnych tropów. Tłumaczenie dosłowne a tłumaczenie funkcjonalne – praca z tekstem. Problem nieprzekładalności w oparciu o wybrane teksty. Rodzaje tłumaczeń ustnych (konsekwentne, symultaniczne). Warsztat tłumacza – słowniki, leksykony, encyklopedie, literatura fachowa. Warunki pracy tłumacza. Zasady korzystania z usług tłumacza.”

Ilość i jakość treści programowych na studiach drugiego stopnia, odzwierciedlona wymiarem punktów ECTS, również nie odpowiada przyporządkowaniu kierunku do wiodącej dyscypliny naukowej. Treści programowe związane z dyscypliną językoznawstwo są realizowane niemal wyłącznie w zakresie kompetencji językowych, w tym w niewielkim stopniu na zajęciach *PNJ*, zajęciach translatorskich oraz według Uczelni także na zajęciach *literatura Szwecji/Danii/Norwegii/Finlandii*. Efekty dla tych ostatnich zajęć powiązane z efektem określonym dla kierunku studiów K_U03: “Potrafi z wykorzystaniem posiadanej wiedzy przeprowadzić krytyczną analizę nordyckich tekstów literackich z różnych epok”, który nie wskazuje jednoznacznie na językoznawcze umocowanie, a realizujący go efekt dla zajęć brzmi: “Student potrafi z wykorzystaniem posiadanej wiedzy przeprowadzić krytyczną analizę różnych gatunkowo duńskich [w identycznym brzmieniu dla pozostałych języków] tekstów literackich z różnych epok (K_U03)”, zatem również nie wskazuje w żaden sposób na metody i narzędzia z dyscypliny językoznawstwo. W grupie zajęć realizujących efekty uczenia się z zakresu językoznawstwa uwzględnione zostało również *seminarium magisterskie*. Określone dla zajęć treści nie potwierdzają związku z dyscypliną językoznawstwo, gdyż nie uwzględniają komponentu badań nad językiem, podczas gdy obecne są literatura, kultura, media i społeczeństwo: “Treści realizowane podczas zajęć

zależą od prowadzącego i tematyki seminarium (literatura i kultura krajów nordyckich, media i społeczeństwo krajów nordyckich). Składają się na nie przede wszystkim zagadnienia związane z dziedzinami nauk humanistycznych i społecznych, właściwych dla kierunku skandynawistyka, a także kwestie metodologiczne, których znajomość jest konieczna przy przygotowywaniu prac o określonym profilu”. W dyscyplinie językoznawstwo umieścić można natomiast zajęcia *translatoryka – profil nordycki*, które obejmują takie zagadnienia jak ekwiwalencja, kognitywne teorie przekładu czy dialekt w przekładzie. Są z nią zatem ściśle powiązane, co znajduje potwierdzenie w załączonym wykazie literatury.

Zdarzają się przypadki, gdy treści programowe nie gwarantują osiągnięcia postulowanych w kartach zajęć efektów szczegółowych. Dobrym przykładem jest *seminarium magisterskie*, dla którego treści – jak zacytowano powyżej – są bardzo sformułowane ogólnikowo. Identyczne treści zostały powielone dla każdego semestru realizacji zajęć. Wynika z tego brak progresji i niemożność weryfikacji efektów uczenia się, ponieważ nie jest jasne na jakiej podstawie student w jednym semestrze uzyskał zaliczenie, a w kolejnym nie, skoro cele, treści i efekty były identyczne.

Czas trwania studiów, nakład pracy mierzony łączną liczbą punktów ECTS konieczny do ukończenia studiów, jak również nakład pracy niezbędny do osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do zajęć lub grup zajęć są co do zasady poprawnie oszacowane, biorąc pod uwagę zróżnicowanie punktów ECTS dla zajęć w zależności od ich trudności.

Sekwencja zajęć w harmonogramie realizacji programu studiów na ocenianym kierunku jest prawidłowa i umożliwia osiągnięcie zakładanych dla kierunku efektów uczenia się: zajęcia o charakterze propedeutycznym występują w programie przed zajęciami i grupami zajęć mającymi na celu pogłębienie wiedzy i umiejętności studentów w zakresie dyscyplin, do których kierunek został przypisany. Oferowane formy zajęć oraz ich proporcje są poprawne dobrane. Zajęcia wykładowe prawidłowo skorelowano z treściami w kategorii wiedzy.

Program studiów pierwszego stopnia nie umożliwia studentom wyboru zajęć, którym przypisano powyżej 30% punktów ECTS z ogólnej punktacji koniecznej do ukończenia studiów, bowiem deklarowane możliwości wyboru są w większości przypadków pozorne. Wybór ścieżki językowej przekłada się na wybór zajęć językowych, a ponieważ wyboru tego student dokonuje już na etapie rekrutacji, zajęć tych nie można zaliczyć do puli zajęć do wyboru. Po pierwszym roku studiów student dokonuje wyboru jednej z trzech specjalności: *komunikacja międzykulturowa, media i społeczeństwo w krajach nordyckich* lub *język, kultura i społeczeństwo Finlandii*. Należy podkreślić, że wybór ścieżki *język, kultura i społeczeństwo Finlandii* jest dostępny tylko dla studentów, którzy wybrali (na etapie rekrutacji) ścieżkę fińską, a zarazem jest dla nich jedynym wyborem, jako konsekwencja wyboru tej ścieżki. Pozostałe specjalności nie są dla nich dostępne, gdyż języki wykładowe dla prowadzonych na nich zajęć nie uwzględniają języka fińskiego, a uwzględniają języki duński/norweski/szwedzki, np. *podstawy i metody komunikowania społecznego* (specjalizacja *media i społeczeństwo w krajach nordyckich*) lub *wybrane zagadnienia ze współczesnej kultury Skandynawii* (specjalizacja *komunikacja międzykulturowa*). Dla studentów pozostałych ścieżek językowych dostępne są do wyboru dwie specjalności. Dla studentów ścieżek duńskiej/norweskiej/szwedzkiej realny wybór (nieograniczony decyzją o wyborze ścieżki językowej na etapie rekrutacji) stwarzają zatem zajęcia specjalizacyjne (27 ECTS), *seminarium dyplomowe* (14 ECTS), wykład ogólnouczelniany (2 ECTS) i praktyka zawodowa (2 ECTS), co daje sumę 47 ECTS, tj. nieco ponad 26% łącznej punktacji ECTS dla kierunku. Wynik ten jest jeszcze niższy dla studentów ścieżki fińskiej, gdyż ograniczony jest tylko do *seminarium dyplomowego*

(14 ECTS), wykładu ogólnouczelnianego (2 ECTS) i praktyki zawodowej (2 ECTS), co daje sumę 18 ECTS, tj. dokładnie 10% łącznej punktacji ECTS dla kierunku. Zatem dla żadnej ze ścieżek językowych punkty ECTS z zajęć do wyboru nie osiągają wymaganych 30%.

Program studiów drugiego stopnia również nie umożliwia studentom wyboru zajęć, którym przypisano powyżej 30% punktów ECTS z ogólnej punktacji koniecznej do ukończenia studiów, bowiem teoretyczne możliwości wyboru są warunkowane deklaracją większości kandydatów składaną na etapie rekrutacji, z dwóch oferowanych specjalizacji jest uruchamiana tylko jedna. Realny wybór dotyczy zatem *seminarium magisterskiego* (30 ECTS), wykładu wydziałowego (2 ECTS) oraz praktyk (2 ECTS), łącznie 34 ECTS, co stanowi niecałe 26% ogólnej liczby ECTS. Punktów ECTS zdobytych w ramach specjalizacji nie można w tej puli uwzględnić, gdyż jej wybór, podobnie jak wybór ścieżki językowej, jest dokonywany jeszcze na etapie rekrutacji.

Metody kształcenia są różnorodne i uwzględniają specyfikę zajęć oraz powiązane z nimi treści. W czasie zajęć wykładowych stosuje się przede wszystkim metody podające, takie jak: wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład połączony z prezentacją. Zajęcia o charakterze ćwiczeniowym (ćwiczenia, laboratoria) prowadzone są w oparciu o metody poszukujące, eksponujące i problemowe. Metody kształcenia uwzględniają najnowsze osiągnięcia dydaktyki akademickiej, co potwierdziły hospitacje, dobierane są w sposób odpowiedni do zajęć i wspomagają studentów w procesie uczenia się, również poprzez wykorzystanie nowoczesnych technologii i infrastruktury (m.in. do dyspozycji studentów pozostają kabiny tłumaczeniowe).

Metody kształcenia stymulują studentów do samodzielności, a także aktywnej roli w procesie uczenia się. W trakcie hospitacji zaobserwowano zarówno pracę własną studentów, jak i pracę w grupach oraz ćwiczenia praktyczne, jak również znakomitą dynamikę wspólnej pracy studentów i wykładowców.

Program studiów przewiduje praktyki zawodowe zarówno na studiach pierwszego, jak i drugiego stopnia. Efekty uczenia się zakładane dla praktyk, głównie z uwagi na ich generyczny charakter, są zgodne z efektami uczenia się przypisanymi do pozostałych zajęć w programie. Nie uwzględniają one jednakże osiągnięcia przez studenta typowych kompetencji badawczych powiązanych z dyscyplinami tworzącymi podstawy teoretyczne kierunku studiów, których w przypadku studiów pierwszego stopnia jest aż pięć, a studiów drugiego stopnia – cztery.

Problemem dotyczącym efektów uczenia się dla praktyki zawodowej na obu poziomach kształcenia jest brak ich specyficzności w odniesieniu do obszarów działalności zaakcentowanych w koncepcji kształcenia, w tym w sylwetce absolwenta. Nie uwidoczniło się efektów, które powiązane byłyby z osiaganiem umiejętności powiązanych z przekładem, pracą w szeroko rozumianym biznesie, w turystyce, konsultingu i in. Rekomenduje się przeformułowanie efektów uczenia się dla praktyk w taki sposób, aby uwzględniały specyfikę obszarów działalności zawodowej wynikających z koncepcji kształcenia i były powiązane z typami branż, w których przewidziano realizację praktyk.

Kolejny problem dotyczący efektów uczenia się określonych dla praktyk to brak wyraźnej progresji pomiędzy praktyką na studiach pierwszego stopnia, a praktyką na studiach drugiego stopnia, gdzie powtórzono wiele efektów ze studiów z pierwszego etapu kształcenia. Jest to działanie niewłaściwe, gdyż program powinien uwzględniać progresję tj. poszerzanie kompetencji na kolejnym stopniu kształcenia.

Treści kształcenia dla praktyk na studiach pierwszego i drugiego stopnia w zasadzie nie zostały określone. Zamykają się w dwóch zdaniach o ogólnikowym charakterze i nie wynikają bezpośrednio z efektów uczenia się przyjętych dla praktyk. Nie zapewniają więc możliwości osiągnięcia efektów uczenia się przez studentów. Problemem jest również brak uwzględnienia w nich specyfiki prowadzonych specjalności, w tym zadań wykonywanych przez praktykanta w określonych typach branż, do pracy w których przygotowuje kierunek.

Założony w programie wymiar praktyk – po 60 godzin na studiach pierwszego i drugiego stopnia jest właściwy i wystarczający do osiągnięcia zakładanych dla zajęć efektów oraz do przygotowania studenta do wejścia na rynek pracy. Liczba punktów ECTS alokowana jest prawidłowo – po 2 ECTS dla każdego poziomu studiów.

Wykaz miejsc praktyk, w tym na podstawie porozumień o realizacji praktyk, jest zgodny z koncepcją kształcenia, która zakłada przygotowanie absolwenta do pracy w wielu zróżnicowanych branżach. Przystaje również do generycznie określonych efektów uczenia się dla praktyk. Wskazano m.in. w nim firmy i biura tłumaczeniowe, jasno powiązane ze *specjalnością translatorską* na studiach drugiego stopnia, a także firmy usługowe i produkcyjne posiadające wyspecjalizowane działy prowadzące działalność operacyjną w językach nordyckich. Miejsca praktyk nie zostały dobrane prawidłowo, gdyż wśród nich znajdują się również szkoły oraz szkoły językowe, do pracy w których (w charakterze nauczyciela), absolwent nie uzyskuje ani kwalifikacji, ani kompetencji.

Stosowane metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk obejmują dokumenty m.in.: dzienniczek praktyk, ocena przebiegu praktyki studenckiej, karta zaliczenia praktyk obowiązkowych. Narzędzia te nie są wykorzystywane w sposób prawidłowy – opisy czynności i zadań studenta są bardzo lakoniczne, niewspółmierne do czasu przeznaczanego na praktykę. Brak również informacji o jakości wykonywanych przez studenta zadań. Nie uwidoczniono także dziennego wymiaru godzin, jedynie ogólny, po zakończeniu praktyki. Opinia zakładowego opiekuna ma charakter ogólny i nie nawiązuje do jakości poszczególnych zadań wykonywanych przez studenta. Efekty uczenia się uwidocznione w narzędziu nie są tożsame z efektami zamieszczonymi w sylabusie zajęć. Oznacza to, że ocena i weryfikacja tych efektów nie jest zbieżna z założeniami programowymi. Rekomenduje się uspoźnienie efektów uczenia się podlegających weryfikacji uwidocznionych w narzędziach weryfikacji z efektami uwidocznionymi w sylabusach poszczególnych rodzajów praktyk. Ponadto, narzędzia weryfikacji efektów nie są stosowane w sposób umożliwiający ocenę efektów uczenia się przyjętych dla praktyk. Żaden z elementów tych narzędzi nie odnosi się wprost do tych efektów, a brak informacji zwrotnej od opiekuna zakładowego uniemożliwia rzetelną ocenę przez opiekuna uczelnianego, który może opierać się jedynie na opinii ogólnej oraz informacjach potwierdzających odbycie określonej sumarycznej liczby godzin. W konsekwencji, efekty przyjęte dla praktyk nie są weryfikowane skutecznie, a opiekun praktyki ze strony zakładu pracy nie dokonuje kompleksowej oceny, odnoszącej się do każdego z zakładanych efektów przewidzianych dla praktyk.

W programie nie określono zasad realizacji i oceny praktyk, w tym metod weryfikacji i oceny osiągniętych w ich wyniku efektów uczenia się, z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, pomimo że program praktyk (sylabus) zakłada taką formę realizacji praktyki dla wszystkich studentów.

Wymogi dotyczące kompetencji i doświadczenia oraz kwalifikacji uczelnianego opiekuna praktyk nie zostały przez Uczelnię określone – w dokumentach regulujących odbywanie praktyk nie sformułowano minimalnych wymagań merytorycznych oraz tych dotyczących doświadczenia, które należy spełnić,

aby móc sprawować funkcję opiekuna praktyk. Analogiczna uwaga dotyczy opiekunów w zakładzie pracy. Liczba opiekunów praktyk jest wystarczająca w odniesieniu do liczby studentów kierunku.

Z uwagi na fakt, że dobór miejsc praktyk nie jest w pełni prawidłowy (opisywane wcześniej praktyki w szkole i szkole językowej), infrastruktura tych miejsc oraz ich wyposażenie są przypadkowe, raz zgodne, a raz niezgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się.

Uczelnia nie określiła wymogów dotyczących hybrydowej formy odbywania praktyki, która jest przewidziana w sylabusie. W efekcie nie podlega weryfikacji infrastruktura i wyposażenie miejsc praktyk pod kątem wykorzystywania narzędzi pracy zdalnej, które umożliwiłyby osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się oraz prawidłową realizację praktyki.

Na kierunku obowiązuje regulamin i instrukcje regulujące organizację praktyk. Odnoszą się do takich aspektów jak m.in. cele praktyk, zadania i obowiązki studenta, obowiązki uczelnianego opiekuna. Wiele miejsc poświęcono kwestiom finansowym związanym z realizacją praktyki. Nie zostały określone obowiązki instytucji przyjmującej, zasady dotyczące organizacji praktyk. Nie określono: zadań i zakresu odpowiedzialności opiekuna w zakładzie pracy, reguł zatwierdzania miejsca odbywania praktyki samodzielnie wybranego przez studenta, warunków kwalifikowania na praktykę, warunków i trybu przeprowadzania hospitacji praktyk (brak procedury), zakresu i formy współpracy osób nadzorujących praktyki na kierunku z opiekunami praktyk, w tym sposobów komunikowania się. Rekomenduje się uzupełnienie regulaminu o te aspekty.

W dokumentach dotyczących praktyk Uczelnia przyjęła błędne założenie o możliwości zwolnienia studenta z obowiązku odbycia praktyki zawodowej na podstawie wykonywanej pracy zawodowej, stażu oraz wolontariatu, w okresie poprzedzającym zaplanowaną praktykę, w zbieżnym z nim, a także w przyszłości. Z uwagi na to, że praktyki zaliczane są do zajęć, osiągnięcie i weryfikacja efektów uczenia się przypisanych do tych zajęć przebiegać winny w sposób typowy dla wszystkich zajęć, to jest opierać się na udziale studenta w zajęciach ujętych w programie i planach studiów, zorganizowanych przez uczelnię oraz na weryfikacji jego wysiłku przez osobę prowadzącą zajęcia, w trakcie tych zajęć oraz po ich zakończeniu. Zgodnie z art. 71 ust 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 574, z późn. zm.) „Uczelnia może potwierdzić efekty uczenia się uzyskane w procesie uczenia się poza systemem studiów osobom ubiegającym się o przyjęcie na studia na określonym kierunku, poziomie i profilu”, zatem przepis ten nie wprowadza możliwości potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów w toku studiów.

Uczelnia zapewnia wystarczającą liczbę miejsc odbywania praktyk przez studentów kierunku, a ich rodzaj zgodny jest z generyczną koncepcją kształcenia. Liczba współpracujących na stałe w zakresie praktyk instytucji/firm jest wystarczająca w odniesieniu do liczby studentów kierunku. Zakładając, że część studentów korzysta z możliwości samodzielnego wskazania miejsca praktyk, oferowana liczba miejsc jest właściwa. Instrukcja praktyk umożliwia samodzielne wskazanie miejsca praktyki przez studenta. W dokumentach regulujących realizację praktyki nie określono procedury zatwierdzania miejsca praktyk wskazanego przez studenta ani kryteriów jakościowych, jakie to miejsce powinno spełniać. Rekomenduje się uzupełnienie procedury zatwierdzania samodzielnego wskazanego przez studenta miejsca praktyki o wymogi jakościowe stawiane takiemu miejscu.

Prowadzone są działania związane z ewaluacją realizacji praktyk zawodowych, jednakże w zbyt zawężonym zakresie w kontekście potencjalnych działań doskonalących. Uczelnia wskazuje na ogólne

działania umożliwiające studentom rozwój nabytych w toku studiów umiejętności takich jak: wyszukiwanie, selekcjonowanie, analizowanie i interpretację informacji z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych, co podlega weryfikacji podczas wypełniania przez praktykodawcę karty zaliczenia praktyk. Ponadto wskazuje na możliwość komunikowania się w językach obcych, argumentowania i uzasadniania merytorycznego swojego stanowiska przez studenta, co również podlega weryfikacji po zakończeniu praktyk. Są to jednakże działania indywidualne w odniesieniu do każdego studenta, nie do programu praktyk, w tym ich efektów uczenia się. Nie jest również jasne, w jakim zakresie i w jaki sposób Uczelnia wykorzystuje te opinie do doskonalenia praktyk. Ponadto w procedurach jakościowych nie potwierdzono, że program praktyk, osoby sprawujące nadzór nad praktykami z ramienia uczelni oraz opiekunowie praktyk, realizacja praktyk, efekty uczenia się osiągnięte na praktykach podlegają systematycznej ocenie, dokonywanej z udziałem studentów, a także że wyniki tej oceny są wykorzystywane w ustawicznym doskonaleniu programu praktyk i ich realizacji. Procedury jakościowe nie przewidują monitorowania zakładanych oraz osiągniętych efektów uczenia się dla praktyk zawodowych ani systemowej, kompleksowej oceny organizacji praktyk i ich zaliczania.

Studia na ocenianym kierunku prowadzone są w formie stacjonarnej, a zajęcia rozplanowane są zgodnie z zasadami higieny pracy. Co do zasady rozplanowanie zajęć umożliwia systematyczne uczenie się oraz efektywne wykorzystanie czasu przeznaczanego na udział w zajęciach i samodzielne uczenie.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Treści programowe na ocenianym kierunku studiów nie są w pełni zgodne z efektami uczenia się określonymi dla zajęć i dla kierunku studiów. Nie w pełni też odpowiadają wiodącej dyscyplinie naukowej językoznawstwo, do której kierunek jest przyporządkowany. Np. treści zawarte w grupach zajęć *PNJ* i *PNJA* dotyczą wiedzy operacyjnej o języku, nie dotyczą zatem wprost wiedzy językoznawczej. Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się. Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Program studiów pierwszego i drugiego stopnia nie umożliwia studentom wyboru zajęć, którym przypisano powyżej 30% punktów ECTS z ogólnej punktacji koniecznej do ukończenia studiów, bowiem deklarowane możliwości wyboru są w większości przypadków pozorne.

W programie studiów uwzględniono praktyki zawodowe. Efekty uczenia się zakładane dla praktyk nie zostały skonstruowane prawidłowo – zdiagnozowano brak właściwej progresji i zróżnicowania pomiędzy studiami pierwszego i drugiego stopnia. Umieszczenie praktyk w planie studiów umożliwia skorelowanie z nimi nabywania kompetencji praktycznych. Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk są na poziomie deklaracyjnym

zaprojektowane właściwie, jednakże nie są one wykorzystywane prawidłowo. Uczelnia zapewnia wystarczającą liczbę miejsc praktyk dla studentów kierunku w odniesieniu do ogólnej liczby studentów, a rodzaje tych miejsc są zgodne z generyczną koncepcją kształcenia na kierunku. Działania jakościowe podejmowane przez Uczelnię dotyczące realizacji praktyk nie są realizowane właściwie i odnoszą się jedynie wybiórczo do niektórych aspektów praktyk jako zajęć oraz ich realizacji; nie uwzględniają udziału studentów i pracodawców w ocenie.

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień. Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. doboru treści programowych w zakresie dyscypliny naukowej językoznawstwo w sposób nieodzwierciedlający jej wiodącej roli w kształceniu na kierunku;
2. doboru treści programowych, który nie zapewnia osiągnięcia przez studentów wszystkich efektów uczenia się sformułowanych dla kierunku i zajęć;
3. realnej możliwości elastycznego kształtowania swojej ścieżki kształcenia i wyboru zajęć przez studentów;
4. nieuwzględnienia w efektach uczenia się dla praktyki zawodowej efektów powiązanych z nabywaniem kompetencji badawczych w zakresie dyscyplin, do których przyporządkowany został kierunek studiów, a także braku progresji tych efektów pomiędzy pierwszym i drugim stopniem studiów;
5. sformułowanych treści kształcenia dla praktyk zawodowych;
6. stosowania narzędzi weryfikacji efektów uczenia się w odniesieniu do praktyk;
7. doboru miejsc praktyk niezgodnego z założeniami koncepcji kształcenia;
8. procedur realizacji praktyki z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość;
9. zaliczania praktyki zawodowej na podstawie prowadzonej przez studenta działalności gospodarczej, zatrudnienia w ramach stosunku pracy lub na podstawie umowy cywilnoprawnej, uczestnictwa w stażach lub wolontariatu;
10. działań jakościowych w odniesieniu do realizacji praktyk zawodowych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Zalecenia

Zaleca się:

1. zmodyfikowanie treści programowych tak, aby uwzględniały wiedzę i jej zastosowanie w zakresie dyscypliny wiodącej;

2. zmodyfikowanie treści programowych tak, aby umożliwiały osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się przypisanych do zajęć i przewidzianych dla kierunku studiów;
3. zapewnienie studentom realnej możliwości elastycznego kształtowania swojej ścieżki kształcenia i wyboru zajęć, tak by wybór ten dotyczył zajęć lub grup zajęć, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze nie mniejszym niż 30% ogólnej liczby punktów ECTS;
4. określenie efektów uczenia się dla praktyk zawodowych z uwzględnieniem progresji pomiędzy studiami pierwszego i drugiego stopnia, a także konieczności nabywania kompetencji badawczych w zakresie dyscyplin, do których przyporządkowany został kierunek studiów;
5. określenie treści kształcenia dla praktyk zawodowych, umożliwiających osiągnięcie przypisanych do praktyk efektów uczenia się, specyficznych dla specjalności i powiązanych z typami branż, w których przewidziano realizację praktyki,
6. dostosowanie dokumentów oraz procedury wykorzystywania narzędzi weryfikacji efektów uczenia się w zakresie praktyk w taki sposób, aby umożliwiały kompleksową ocenę osiągnięcia efektów uczenia się, odnoszącą się do każdego z efektów;
7. dostosowanie miejsc praktyk w taki sposób, aby dotyczyły środowiska zawodowego wynikającego z założeń koncepcji i z realizacji programu studiów;
8. przyjęcie zasad organizacji praktyki z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość;
9. zaprzestanie praktyki zaliczania praktyk na podstawie wykonywanej pracy zawodowej, prowadzonej przez studenta działalności gospodarczej, uczestnictwa w stażach lub wolontariacie;
10. prowadzenie kompleksowych działań projakościowych w zakresie programu oraz realizacji praktyk zawodowych z udziałem studentów oraz pracodawców;
11. podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Rekrutacja na kierunek skandynawistyka odbywa się za pośrednictwem systemu Internetowej Rejestracji Kandydatów (IRK) według kryteriów i zasad, które wynikają z zapisów uchwały nr 35/20 Senatu UG z dnia 28.05.2020 r. Głównym kryterium kwalifikacyjnym jest konkurs świadectw dojrzałości, który odbywa się w oparciu o oceny z języka angielskiego (waga przedmiotu 0,6), języka polskiego (waga 0,2) oraz trzeciego przedmiotu (np. drugi język obcy, historia, geografia, matematyka, fizyka/fizyka i astronomia, chemia, biologia, WOS, język łaciński i kultura antyczna, filozofia; waga 0,2). Wyniki egzaminu maturalnego na poziomie rozszerzonym mnoży się przez wymieniony powyżej mnożnik przedmiotu i dodatkowo przez współczynnik 1,5. Zasady rekrutacji obejmują ponadto kryteria klasyfikacji ocen kandydatów legitymujących się świadectwem zagranicznym oraz kandydatów z maturą międzynarodową IB, maturą europejską EB, kandydatów z egzaminem z języka obcego na poziomie dwujęzycznym oraz z nową maturą 2002. Wymagania wstępne wobec kandydatów są jasno sformułowane, lista kluczowych przedmiotów, ich waga i poziom są właściwe dla kierunku,

przez co zapewniają przyjęcie kandydatów o odpowiednich kwalifikacjach wstępnych w zakresie wiedzy o języku, literaturze i znajomości języka angielskiego, jak i odpowiadają profilowi i programowi kształcenia na kierunku skandynawistyka.

Drugi etap rekrutacji obejmuje nabór na jedną z czterech specjalności językowych, określanych jako linia norweska, linia szwedzka, linia duńska oraz linia fińska. Odbywa się to w oparciu o preferencje kandydatów zgłoszone na etapie zapisu na kierunek. Z opisu postępowania rekrutacyjnego wynika, że wskazanie preferencji nie jest równoznaczne z przyjęciem kandydata na wybraną linię językową. Ostateczny przydział odbywa się w oparciu o listę rankingową osób przyjętych na kierunek skandynawistyka. Ten etap naboru nie jest w pełni przejrzysty i należałoby uściślić, jakie są możliwości zmiany wybranej specjalności językowej w przypadku przyjęcia kandydata na kierunek i braku wolnych miejsc na preferowanej linii oraz jakie są procedury odwoławcze. Zdarza się bowiem, że przepisanie/dopisanie studentów do wybranej linii językowej odbywa się uznaniowo. Rekomenduje się opracowanie formalnych procedur rekrutacyjnych regulujących postępowanie w przypadku wyczerpania się limitu miejsc na poszczególne linie językowe.

O przyjęcie na studia drugiego stopnia mogą ubiegać się absolwenci wszystkich kierunków studiów wyższych. Głównym kryterium w postępowaniu rekrutacyjnym jest konkurs ocen na dyplomie, które stanowią 30 procent punktów w postępowaniu rekrutacyjnym. Kryterium drugie, pozwalające uzyskać maksymalną liczbą punktów 70, obejmuje egzamin ustny w języku kierunkowym na temat projektu pracy magisterskiej. Oczekiwane kompetencje w zakresie jednego z języków nordyckich odpowiadają poziomowi biegłości B2 zgodnie z Europejskim Systemem Opisu Kształcenia Językowego.

Jako kryterium dodatkowe (w przypadku, kiedy liczba osób z taką samą punktacją za ocenę na dyplomie może spowodować przekroczenie limitu przyjęć ustalonego dla kierunku) stosuje się uwzględnienie średniej ocen ze studiów. Podczas rekrutacji na studia drugiego stopnia kandydat wybiera jedną z dwóch oferowanych specjalności.

Zasady rekrutacji umożliwiają podjęcie studiów drugiego stopnia kandydatom, którzy nie ukończyli studiów filologicznych i nie posiadają bazowych kompetencji filologicznych, niezbędnych do prowadzenia badań w dyscyplinach, do których przyporządkowano kierunek studiów, szczególnie w dyscyplinie wiodącej. Rekomenduje się stworzenie możliwości uzupełnienia efektów uczenia kandydatom bez przygotowania filologicznego (szczególnie w dyscyplinie wiodącej – językoznawstwo) poprzez odpowiednie rozwiązania systemowe ujęte w programie studiów drugiego stopnia.

Zasady rekrutacji na kierunek skandynawistyka zapewniają możliwość przyjęcia na studia na podstawie potwierdzenia efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów. Ponadto zapewniają możliwość identyfikacji i uznawania efektów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych na innych kierunkach i uczelniach, a ich zasady, warunki i tryb uznawania określone zostały w Regulaminie studiów. Przyjęte na kierunku zasady i kryteria kwalifikacji uznać należy za selektywne i bezstronne, zasadniczo zapewniające kandydatom równe szanse w podejmowaniu kształcenia na ocenianym kierunku.

Warunki rekrutacji nie uwzględniają informacji o oczekiwanych kompetencjach cyfrowych kandydatów, wymaganiach sprzętowych związanych z kształceniem z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość oraz wsparciu Uczelni w zapewnieniu dostępu do tego sprzętu, program studiów nie przewiduje bowiem nauczania w trybie zdalnym (poza okresem pandemii).

Na Uczelni istnieje również możliwość dostosowania, w porozumieniu z Prorektorem ds. studentów i jakości kształcenia, postępowania kwalifikacyjnego do szczególnych potrzeb i możliwości osób z niepełnosprawnością. W celu wspierania osób niepełnosprawnych w wypełnianiu obowiązków studenckich prodziekan ma obowiązek – zgodnie z §4 Regulaminu studiów – współdziałania z Biurem do spraw Osób z Niepełnosprawnością UG i Pełnomocnikiem Dziekana właściwym w tych sprawach.

Ramowe zasady ewaluacji i oceny osiągnięcia efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się na kierunku skandynawistyka zawiera Regulamin studiów, który określa zasady i terminy weryfikacji efektów uczenia się, stosowaną skalę ocen oraz metody wyrażania osiągnięć studenta. Na ocenianym kierunku szczegółowe kryteria zaliczenia dla poszczególnych zajęć są jednakowe w odniesieniu do studentów na wszystkich ścieżkach językowych i zostały sformułowane w sylabusach. System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia regularną kontrolę postępów uczenia się, zaś metody sprawdzania i oceniania stopnia osiągania efektów uczenia się zostały dostosowane do specyfiki efektów na ocenianym kierunku. Do wykorzystywanych form weryfikacji należą dyskusja, dziennik uczenia się, prezentacja multimedialna, praca pisemna, ustne i pisemne kolokwia i egzaminy, testy z pytaniami otwartymi lub zamkniętymi, indywidualna praca nad materiałem, referaty, zadania problemowe, tłumaczenia pisemne, dzienniki praktyk, udział w konferencji studenckiej i in.

Osiągnięte efekty uczenia się uwidocznione zostały w postaci prac etapowych, testów, zadań, prac kontrolnych i prac zaliczeniowych, dokumentujących funkcjonowanie systemu etapowej ewaluacji efektów. Prace etapowe są różnorodne, właściwie skonstruowane, zgodne z zapisami w sylabusach i odzwierciedlają systematyczność, precyzyjność i przejrzystość stawianych ocen na wszystkich etapach kształcenia oraz umożliwiają weryfikację założonych efektów uczenia się.

Zasada przejrzystości procesu weryfikacji nie jest respektowana w przypadku *seminarium dyplomowego* na obu stopniach kształcenia. Zgodnie z zapisem w sylabusie na seminarium obowiązuje zaliczenie bez oceny. Takie rozwiązanie budzi zastrzeżenia przede wszystkim z powodu braku możliwości oceny stopnia osiągnięcia założonych dla tych zajęć efektów uczenia się. Ponadto przygotowanie pracy dyplomowej, będące według Uczelni formą zaliczenia, wymaga od studenta znacznego nakładu pracy, zdobycia obszernej wiedzy oraz pozyskania wielu nowych kompetencji badawczych. Brak jest uzasadnienia dla rezygnacji z ewaluacji kolejnych etapów tego postępowania, zwłaszcza że na studiach licencjackich trwa ono dwa semestry, a na studiach magisterskich – o semestr dłużej. Zaangażowanie i kolejne osiągnięcia studenta w procesie przygotowania pracy dyplomowej nie mają w efekcie wpływu na średnią ocen ze studiów, od której w znacznym stopniu zależy ocena na dyplomie. Na studiach pierwszego stopnia seminaria dyplomowe poświęcone są następującym zagadnieniom/obszarom badawczym: *Literatura i kultura krajów nordyckich*, *Literatura i przekład*, *Media i społeczeństwo krajów nordyckich* oraz *Językoznawstwo fennistyczne*. Na studiach drugiego stopnia prace dyplomowe powstają w ramach dwóch obszarów tematycznych: *Język, literatura i kultura krajów nordyckich* oraz *Media i społeczeństwo krajów nordyckich*. Tylko niektóre z nich mieszczą się w dyscyplinie wiodącej. Niejasne jest zatem miejsce dyscypliny wiodącej w procesie dyplomowania.

Ogólne procedury dyplomowania na ocenianym kierunku określa Regulamin studiów UG, zgodnie z którym studenci ostatnich semestrów przygotowują pracę dyplomową i po jej złożeniu zdają egzamin dyplomowy. Nie zostały jednak sformułowane specyficzne dla kierunku zasady dyplomowania określające merytoryczne i formalne kryteria sporządzania prac (np. minimalna i maksymalna objętość pracy na obu stopniach kształcenia, system odsyłaczy, zapis bibliografii i in.), które powinny spełnić

prace dyplomowe na studiach pierwszego i drugiego stopnia z uwzględnieniem progresu kompetencji między poziomami studiów. Brak także informacji dotyczącej algorytmu, na podstawie którego – zgodnie z zapisem w Regulaminie studiów – oblicza się ocenę końcową na dyplomie ukończenia studiów. Rekomenduje się upowszechnienie informacji o sposobie obliczania oceny na dyplomie ukończenia studiów.

Egzamin dyplomowy na kierunku skandynawistyka składa się z dwóch części. Pierwsza obejmuje autoreferat studenta, w którym zdający przedstawia główne tezy pracy dyplomowej. Z niejasnych powodów część ta nie podlega ocenie (brak ocen autoreferatów w protokołach z egzaminów). Druga polega na odpowiedzi na dwa pytania, których treść bardzo często obejmuje wyłącznie tematykę pracy dyplomowej, przez co egzamin obejmuje w dużej mierze treści weryfikowane wcześniej podczas oceny pracy dyplomowej. Zatem egzamin tylko w niewielkim stopniu sprawdza inne efekty uczenia się niż te, które zostały już zweryfikowane i ocenione w pierwszym etapie procesu dyplomowania. Prace dyplomowe na kierunku skandynawistyka pisane są w języku nordyckim, studiowanym przez studenta na wybranej ścieżce językowej. Na linii fińskiej dopuszcza się przygotowanie pracy dyplomowej na studiach pierwszego stopnia w języku polskim. Zarówno na studiach pierwszego, jak i drugiego stopnia prace dyplomowe powstają z zachowaniem standardów naukowych. W trzech przypadkach odnotowano wyraźne odstępstwa w zakresie spełnienia wymagań stawianym pracom dyplomowym: jednokrotnie w zakresie zgodności treści i struktury pracy z tematem oraz dwukrotnie w zakresie poprawności stosowanych metod. Niedociągnięcia te nie dyskwalifikują prac, mankamenty zostały ujęte w recenzjach, a oceny recenzentów były adekwatne. Przedstawione do analizy prace dyplomowe były zgodne z zakresem tematycznym seminariów dyplomowych, w ramach których powstawały, poziomem studiów i profilem ogólnoakademickim. Ich tematyka nie zawsze korespondowała z wybraną przez studenta specjalnością. Z udostępnionego wykazu tematów prac dyplomowych wynika, że problematyka językoznawcza obecna jest bardzo wyraźnie jedynie w pracach dyplomowych na linii fińskiej. Należy podkreślić ich zróżnicowanie metodologiczne i tematyczne oraz ścisłe powiązanie z zainteresowaniami studentów (np. komunikacja w tekstach popkultury). Ma to kluczowe znaczenie w budowaniu motywacji oraz rozwijaniu zainteresowań i pasji młodych badaczy. Jest to o tyle istotne, że studenci formułując swoje potrzeby oraz oczekiwania wobec kierunku, wyrażają niedosyt oferty językoznawczej (oprócz zagadnień translatorycznych) w treściach kształcenia. Na pozostałych liniach (poza linią fińską) problematyka językoznawcza realizowana jest jedynie w pracach przekładoznawczych. Te obejmują jednak niemal wyłącznie badanie przekładu tekstów literackich, z pominięciem tekstów użytkowych i specjalistycznych, które są domeną językoznawczo ukierunkowanych badań translatorycznych. Ponadto stwierdza się brak tematów prac ściśle językoznawczych np. z zakresu fonetyki, morfologii, składni, leksykologii, frazeologii, lingwistyki tekstu i in. Oznacza to, że nie wszystkie prace dyplomowe powstające na kierunku skandynawistyka potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się z kategorii wiedzy i umiejętności badawczych specyficznych dla dyscypliny wiodącej.

Ocena pracy dyplomowej następuje w oparciu o kryteria, na które składają się: spójność tematu i treść pracy, jej struktura oraz zawartość merytoryczna, umiejętność wykorzystania literatury źródłowej i opracowań, poprawność językowa oraz formalna strona pracy w zakresie redakcji tekstu. Przedłożone do analizy recenzje są obszerne, sporządzone rzetelnie z należytą wnikliwością, a wystawione oceny są adekwatne do wartości pracy i odpowiednio uzasadnione.

System weryfikacji efektów uczenia się zapewnia przekazanie studentom informacji zwrotnej dotyczącej stopnia osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują do systematycznego i efektywnego uczenia się. Informację o wynikach zaliczenia lub egzaminu ustnego student uzyskuje bezpośrednio po egzaminie, w wypadku zaliczenia lub egzaminu pisemnego studenci mają wgląd w swoje prace, które są udostępniane podczas konsultacji pracowników. W sytuacjach konfliktowych związanych z weryfikacją i oceną efektów uczenia się mają zastosowanie zasady ogólnouczelniane, ujęte w Regulaminie studiów. Zasady weryfikacji stopnia osiągnięcia efektów kształcenia obejmują także zapobieganie i reagowanie na działania nieetyczne i niezgodne z prawem (w tym naruszanie praw autorskich). Oryginalność wszystkich prac dyplomowych sprawdzana jest w Jednolitym Systemie Antyplagiatowym.

Osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się potwierdzają nie tylko prace dyplomowe, ale także liczne publikacje oraz wystąpienia konferencyjne. Antologia „Tygiel Skandynawistyczny” zawiera publikacje studenckie, powstałe pod kierunkiem promotorów jako kontynuacja projektów realizowanych w ramach seminariów dyplomowych. Aktywność publikacyjna studentów skandynawistyki jest na wysokim poziomie i cechuje się różnorodnością gatunkową. Wśród publikacji studentów są przekłady naukowe, literackie, artykuły publicystyczne, recenzje, relacje, artykuły i eseje naukowe, rozdziały książek, reportaże, wywiady oraz przewodniki krajoznawcze. Pracownicy Instytutu Skandynawistyki i Fennistyki (ISiF) włączają studentów w życie naukowe Jednostki. Studenci uczestniczą jako słuchacze w cyklicznych seminariach naukowych „Forum Nordicum”, w różnotematycznych wykładach otwartych oraz mistrzowskich organizowanych przez Wydział Filologiczny UG (np. wykład dra hab. Jakuba Morawca, prof. UŚ na temat literatury staroskandynawskiej w 2021 r.). Podczas konferencji organizowanych w Instytucie studenci wygłaszają referaty oraz prezentują swoje osiągnięcia translatoryczne (np. Dzień Bergmana – 2018, seminarium na temat mniejszości etnicznych w kulturze krajów nordyckich – 2021). Inną formą prezentacji osiągnięć studentów jest organizowana corocznie, zawsze w semestrze letnim, Konferencja Młodych Skandynawistów, podczas której studenci przedstawiają swoje projekty licencjackie oraz magisterskie.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Warunki rekrutacji na kierunek skandynawistyka pierwszego i drugiego stopnia (kryteria i procedury) są przejrzyste, selektywne i co do zasady umożliwiają dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia. Są bezstronne i gwarantują wszystkim, w tym osobom z niepełnosprawnościami pełny udział w procesie rekrutacyjnym.

Stosowany na kierunku system weryfikacji efektów uczenia się nie zawsze umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną, szczegółową i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się. Standardów tych nie spełnia w sposób zadowalający system sprawdzania i oceniania osiągnięć studentów podczas seminariów oraz egzaminów dyplomowych. Nie zapewnia on porównywalności ocen, nie umożliwia oceny stopnia osiągnięcia efektów uczenia się, jest mało motywujący i nieadekwatny w stosunku do nakładu pracy i konieczności pozyskania rozległych kompetencji.

Na kierunku skandynawistyka nie zostały opracowane i opublikowane kluczowe informacje dotyczące funkcji pracy dyplomowej na obu stopniach kształcenia uniwersyteckiego oraz formalne i merytoryczne kryteria jej sporządzania i oceniania. Ponadto brak jest szczegółowych informacji dotyczących sposobu obliczania oceny ukończenia studiów na dyplomie.

Zasady weryfikacji wiedzy i umiejętności na egzaminie dyplomowym nie są w pełni trafne i specyficzne i nie pozwalają w pełni na potwierdzenie osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się na zdefiniowanych dla kierunku studiów.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień. Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. sposobu zaliczenia seminarium dyplomowego bez oceny stopnia osiągnięcia efektów uczenia się zdefiniowanych dla każdego etapu tych zajęć;
2. braku opracowanych i upublicznionych formalnych i merytorycznych zasad przygotowania pracy dyplomowej na obu poziomach kształcenia;
3. braku oceny autoreferatu wygłaszanego przez studenta podczas egzaminu dyplomowego oraz zbyt wąskiego zakresu tematycznego pytań egzaminacyjnych;
4. niewystarczającej obecności treści z zakresu językoznawstwa jako dyscypliny wiodącej w tematyce seminariów i prac dyplomowych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Zalecenia

Zaleca się:

1. wprowadzenie zaliczenia na ocenę z seminarium dyplomowego po każdym semestrze na obu poziomach kształcenia;
2. określenie i upublicznienie zasad przygotowania prac dyplomowych uwzględniających wymagania merytoryczne i formalne, wskazujące na progres pomiędzy kolejnymi poziomami studiów;
3. wprowadzenie oceny autoreferatu wygłaszanego podczas egzaminu dyplomowego oraz rozszerzenie zakresu pytań egzaminacyjnych, w celu weryfikacji wiedzy studentów w obszarze wykraczającym poza problematykę związaną z pracą dyplomową;
4. podjęcie działań w celu zniwelowania dysproporcji między procentowym udziałem dyscypliny wiodącej na kierunku a możliwością osiągnięcia efektów uczenia się w ramach tej dyscypliny, w tym poprzez przygotowanie językoznawczych prac dyplomowych. Zalecenie dotyczy kształcenia na linii duńskiej, szwedzkiej i norweskiej, nie dotyczy linii fińskiej, która spełnia te standardy zarówno w zakresie liczby prac, jak i dbałości o różnorodność tematyczną i metodologiczną;

5. podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Na ocenianym kierunku zajęcia prowadzi 23 nauczycieli. W skład kadry dydaktycznej wchodzi 6 profesorów uczelnianych, 6 adiunktów, w tym 2 zatrudnionych w grupie pracowników dydaktycznych, 11 asystentów, w tym 8 zatrudnionych w grupie pracowników dydaktycznych oraz 3 słuchaczki Szkoły Doktorskiej Nauk Humanistycznych. Potrzeby kadrowe związane z prowadzeniem studiów na kierunku skandynawistyka uzupełniane są dzięki współpracy IFIS z wysoko wykwalifikowaną kadrą, reprezentującą dyscypliny, do których przyporządkowano kierunek z innych jednostek Wydziału Filologicznego lub z Wydziału Nauk Społecznych. Jednak rozwijająca się oferta dydaktyczna sprawia, że zachodzi potrzeba zatrudniania nowych pracowników etatowych, szczególnie w zakresie dyscypliny wiodącej, fińskiej ścieżki językowej oraz planowanej ścieżki islandzkiej. Wobec aktualnej liczby studentów, która w bieżącym roku akademickim wynosi 247 osób na obu poziomach kształcenia, liczebność kadry umożliwia prawidłową realizację zajęć.

Nauczycie akademicy legitymują się wykształceniem w zakresie dyscyplin przypisanych kierunkowi, tj. w zakresie językoznawstwa, nauki o komunikacji społecznej i mediach, literaturoznawstwa, nauki o kulturze i religii, nauki o polityce i administracji. Istnieje jednak rażąca dysproporcja między udziałem językoznawstwa wśród dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek studiów, a liczbą wykładowców, którzy mają udokumentowany dorobek naukowy w tej dyscyplinie. Z udostępnionej dokumentacji wynika, że w sposób jednoznaczny, tj. zgodnie z wykształceniem, dyscyplinę wiodącą reprezentują dwie osoby, z czego jedna – z tytułem doktora filologii angielskiej – prowadzi tylko zajęcia z *przekładoznawstwa angielskiego* w wymiarze 60 godzin. W znaczącym stopniu ogranicza to możliwość prowadzenia zajęć językoznawczych i osiąganie przez studentów efektów uczenia się przewidzianych dla tej dyscypliny.

Prowadzący zajęcia posiadają kompetencje dydaktyczne oraz udokumentowane doświadczenie dydaktyczne. Na dorobek składają się: długoletnie doświadczenie w pracy akademickiej, promowanie i recenzowanie prac dyplomowych na obu poziomach kształcenia, opracowywanie sylabusów, materiałów dydaktycznych oraz programów ujednociających proces kształcenia językowego na wszystkich liniach językowych (w celu zapewnienia porównywalności ocen przy ewaluacji), publikacja podręczników akademickich, opieka nad studenckimi kołami naukowymi, organizacja i współorganizacja imprez kulturalnych, imprez popularyzujących, organizowanie i monitorowanie przebiegu praktyk studenckich, programów wymiany międzynarodowej oraz organizowanie kolokwium w Instytucie.

Analiza udostępnionych prac dyplomowych i etapowych oraz przeprowadzone hospitacje zajęć potwierdzają kompetencje dydaktyczne kadry. Zajęcia dydaktyczne prowadzone są zgodnie z zapisami w sylabusach i przebiegają w bardzo przyjaznej atmosferze, z wykorzystaniem narzędzi informatycznych, środków audiowizualnych oraz metod aktywizujących studentów, umożliwiającymi interakcje i uatrakcyjniającymi zajęcia. Oceniane prace dyplomowe wykazują, że nauczyciele w sposób rzetelny sprawują opiekę nad procesem tworzenia prac na wszystkich etapach i w recenzjach

obiektywnie je oceniają. Fakty te pozwalają stwierdzić, że kompetencje dydaktyczne kadry umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie efektów uczenia się.

Obciążenia godzinowe poszczególnych nauczycieli akademickich są właściwe i umożliwiają prawidłową realizację zajęć. Obciążenie ponadwymiarowe dotyczy niewielkiej grupy nauczycieli i wynika z zastępstw za urlopowanych pracowników. Przydział nadgodzin odbywa się zawsze za zgodą pracownika. Jako przypadek ekstremalny należy uznać obciążenie 480 godzin przy pensum 180 godzin pracownika zatrudnionego na stanowisku profesora UG. Rekomenduje się podjęcie działań prowadzących do zniwelowania tak drastycznych obciążeń godzinowych pracowników.

Zasadniczo obsada zajęć dydaktycznych jest organizowana z uwzględnieniem wykształcenia, dorobku naukowego i dydaktycznego, a także doświadczenia zawodowego wykładowców oraz doktorantów. W trzech wypadkach przydział zajęć obowiązujący w roku akademickim 2021/2022 jest niezgodny z wykształceniem lub dorobkiem naukowym. SeminaRIA dyplomowe powierzane są osobom, posiadającym bardzo dobre doświadczenie badawcze i znaczny dorobek naukowy wypracowany w danej dyscyplinie. W ISiF respektuje się wymogi dotyczące kompetencji osób wchodzących w skład komisji egzaminacyjnych na egzaminach dyplomowych.

Wśród nauczycieli akademickich jest 5 native speakerów. Planując obsadę zajęć, Instytut dba, by studenci zarówno pierwszego, jak i drugiego stopnia studiów mieli z nimi zajęcia w każdym roku akademickim. Lektorzy zagraniczni prowadzą ponadto zajęcia *język do celów akademickich*, który ma funkcję wspomagającą w nabywaniu kompetencji badawczych.

Polityka kadrowa Instytutu obejmuje diagnozowanie potrzeb w zakresie doskonalenia i rozwoju kadry oraz stwarza warunki do ich zaspakajania, co zapewnia trwałą rozwój.

Nauczyciele akademicy w ISiF podnoszą swoje kompetencje poprzez uczestnictwo w różnych formach doskonalących. Pracownicy korzystają z oferty szkoleniowej Uczelni (organizuje ją Biuro Jakości Kształcenia UG oraz Laboratorium Inicjatyw Dydaktycznych UG), biorą udział w formach doskonalenia zawodowego i językowego w ośrodkach zagranicznych, organizują szkolenia w ramach pomocy koleżeńskiej na poziomie Instytutu i Wydziału (np. seminarium dydaktyczne „Jak (nie)uczyć literatury na neofilologii?” zorganizowane przez Instytut Rusycystyki i Studiów Wschodnich w 2022 r.). Tematyka wybranych kursów, seminariów i warsztatów szkoleniowych koncentruje się wokół zagadnień dydaktycznych i pedagogicznych (stosowanie innowacyjnych metod dydaktycznych w uczeniu i nauczaniu języków obcych, edukacja włączająca, przeciwdziałanie dyskryminacji i przemocy, gamifikacja w edukacji, praca ze studentami z trudnościami natury psychicznej, tutoring akademicki), kompetencji w zakresie używania technologii informacyjnych i budowania cyfrowego warsztatu pracy (korzystanie z aplikacji i usług aktywizujących, tworzenie treści e-learningowych, wykorzystanie aplikacji MS Teams, OneNote i MS Forms w pracy dydaktycznej, tworzenie kursów online typu MOOC) oraz kompetencji językowo-kulturowych (na seminariach zagranicznych). Pracownicy otrzymali wsparcie Uczelni w trakcie wprowadzania nauczania zdalnego. Sama zmiana trybu pracy przebiegła bardzo szybko i dzięki sprawnej organizacji ze strony Uczelni oraz szkoleniom koleżeńskim odbyła się bez większych trudności.

Pracownicy ISiF podnoszą swoje kwalifikacje naukowe, uzyskując kolejne stopnie i tytuły. W ciągu ostatnich trzech lat jedna osoba otrzymała stopień naukowy doktora habilitowanego (2019), w przygotowaniu są trzy prace doktorskie.

Elementem polityki kadrowej jest okresowa ocena nauczycieli akademickich. Monitorowanie pracy nauczycieli odbywa się w oparciu o semestralny plan hospitacji zajęć oraz anonimowe ankiety studentów, które dotyczą wypełniania obowiązków nauczycieli związanych z kształceniem. Ankieta składa się z pytań zamkniętych, istnieje jednak możliwość wpisania dodatkowego komentarza. Sumaryczne wyniki ankiety studentów publikowane są na stronie Instytutu.

Nauczyciele akademicy wykazują dużą aktywność w zakresie pozyskiwania grantów uczelnianych i zewnętrznych, których realizacja służy zaspokajaniu potrzeb ich rozwoju zarówno w zakresie dydaktyki, jak i aktywności naukowych. Od 2018 roku kadra ISiF pozyskała środki finansowe na realizację zadań:

- a. dydaktycznych (wyjazd studyjny studentów I roku do Karlskrony w 2018 r.; zakup książek dla studentów I roku w 2018 r.),
- b. badawczych:
 - dwa granty NPRH Uniwersalia 2.1, na tłumaczenie i publikację książki *Mapping Ultima Thule. Representations of North Greenland in the Expedition Accounts of Knud Rasmussen*, 2020; oraz publikacji *Filozoficzne i translatoryczne wędrówki po Dolinie Muminków*, 2021;
 - grant z programu Wsparcia Humanistyki Gdańskiej finansowanie stworzenia International Border Studies Centre na Uniwersytecie Gdańskim (współautorstwo grantu);
 - dofinansowanie z Instytutu Szwedzkiego projektu badawczego „Migration and Democracy: Confronting Illiberalism in the Baltic Sea Region”, realizacja w 2022 r.;
 - Grant dla młodych naukowców UG (2018).

Realizowana polityka kadrowa Instytutu stwarza stymulujące i motywujące warunki pracy, które sprzyjają stabilizacji zatrudnienia. Nauczyciele akademicy otrzymują odpowiednie wsparcie finansowe i organizacyjne, np. przyznawane są im urlopy naukowe (obecnie 2 pracowników ISiF złożyło wniosek o urlop na rok 2022/2023), zniżki pensum dydaktycznego dla prowadzących projekty badawcze (obecnie 1 osoba), dofinansowywana jest ich działalność publikacyjna. W Uczelni obowiązują i są znane przez nauczycieli akademickich kształtujących na kierunku skandynawistyka zasady regulujące rozwiązywanie sytuacji konfliktowych oraz procedury przeciwdziałania przejawom dyskryminacji i mobbingu.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Prowadzona na kierunku skandynawistyka polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich o odpowiednich kwalifikacjach, doświadczeniu i kompetencjach, przez co możliwa jest prawidłowa realizacja zajęć oraz osiągnięcie efektów uczenia się w zakresie czterech dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek studiów: literaturoznawstwa, nauk o kulturze i religii, nauk o polityce i administracji, nauk o komunikacji społecznej i mediach. Natomiast w zakresie dyscypliny wiodącej – językoznawstwa liczba nauczycieli akademickich nie umożliwia realizacji kierunkowych efektów uczenia się. Konsekwencją braków kadrowych w zakresie językoznawców jest przydział zajęć nauczycielom akademickim niezgodnie z ich kwalifikacjami.

Polityka kadrowa Instytutu obejmuje systematyczną ocenę nauczycieli akademickich przeprowadzaną z udziałem studentów, jak również stwarza warunki stymulujące pracowników do osiągania stopni naukowych oraz podnoszenia kompetencji dydaktycznych i merytorycznych, w tym doskonalenia warsztatu w zakresie wykorzystania narzędzi technologii informacyjnej.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. struktury kwalifikacji nauczycieli akademickich, wśród których zaznacza się wyraźny brak specjalistów z zakresu dyscypliny wiodącej, co ma konsekwencje w ofercie dydaktycznej kierunku i możliwościach osiągnięcia efektów uczenia się z zakresu tej dyscypliny;
2. niewłaściwego przydziału zajęć dydaktycznych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Zalecenia

Zaleca się:

1. zapewnienie optymalnej liczby nauczycieli akademickich posiadających udokumentowany dorobek naukowy z dyscypliny wiodącej;
2. przydział zajęć dydaktycznych zgodnie z wykształceniem i dorobkiem naukowym nauczycieli akademickich;
3. podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Zajęcia dydaktyczne dla studentów kierunku skandynawistyka odbywają się w nowoczesnym, oddanym do użytku w 2015 roku, budynku Wydziału Filologicznego w Gdańsku, gdzie zlokalizowane są sale dydaktyczne, pomieszczenia obsługi administracyjnej, gabinety kadry akademickiej, a także Biblioteka Neofilologiczna oraz profesjonalna sala teatralna mieszcząca 400 osób. Infrastruktura jest nowoczesna, w pełni zaspokaja potrzeby procesu kształcenia, gdyż budynek oraz pomieszczenia są bardzo dobrze dostosowane do potrzeb współczesnej dydaktyki. W obrębie budynku zapewniony jest wysokiej jakości szerokopasmowy dostęp do Internetu bez jakichkolwiek ograniczeń. Do dyspozycji Jednostki są przeznaczone: 4 przestronne aule, 2 w pełni wyposażone sale komputerowe, 2 laboratoria językowe wyposażone w specjalistyczne oprogramowanie wspierające nauczanie języków obcych (w tym słuchania ze zrozumieniem, tłumaczenia, fonetyki), 3 w pełni wyposażone sale z oprogramowaniem do tłumaczeń pisemnych, 9 sal wykładowych o dużej pojemności – do blisko 70 osób, ponad 60 typowych sal ćwiczeniowych o zróżnicowanej wielkości. Wszystkie sale są wyposażone

w sprzęt multimedialny – rzutniki, ekrany, komputery, TV, niektóre w dodatkowo w system nagłaśniający.

Zajęcia sportowe, o urozmaiconym charakterze, odbywają się w budynkach i pomieszczeniach zgodnych z potrzebami kształcenia. Uczelnia dysponuje m.in. pływalnią, siłownią, salą fitness oraz wielofunkcyjnymi salami sportowymi. Infrastruktura sportowa, jak i jej wyposażenie specjalistyczne są wysokiej jakości i umożliwiają studentom uczestniczenie w zajęciach sportowych dostosowanych do ich zainteresowań oraz potrzeb, a także sprzyjającym ogólnemu rozwojowi fizycznemu. Warto nadmienić, że infrastruktura sportowa umożliwia również uczestniczenie w zajęciach osobom z niepełnosprawnościami.

Salę i specjalistyczne pracownie, a także laboratoria wyposażone są w sposób umożliwiający wykonywanie czynności praktycznych, zawodowych, a także prowadzenie pracy badawczej. Posiadane pracownie do tłumaczeń wspomaganych CAT, laboratorium do nauki tłumaczeń kabinowych w pełni odwzorowują autentyczne warunki pracy tłumacza, zarówno pisemnego, jak i ustnego. Pracownie CAT obejmują 21 stanowisk komputerowych z pełnym, nowoczesnym oprogramowaniem zgodnym z obecnie stosowanym na rynku usług tłumaczeniowych. Rolę specjalistycznej pracowni pełni również Sala Teatralna, w której udostępnia się studentom 4 kabiny do tłumaczeń symultanicznych (jednocześnie do korzystania przez 8 osób). Do dyspozycji studentów oddano cały wachlarz różnego rodzaju programów wspomagających tłumaczenia, pakiety biurowe o pełnym zakresie, w tym wykonywania operacji na bazach danych. Infrastruktura ta umożliwia osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności oraz prawidłową realizację zajęć.

Infrastruktura informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, aparatura badawcza (specjalistyczne oprogramowanie, narzędzia analityczne wykorzystywane w badaniach języka i literatury itp.), specjalistyczne oprogramowanie praktyczne są w większości sprawne i nie odbiegają od aktualnie używanych w działalności naukowej. Niesprawności zdiagnozowane podczas wizytacji dotyczą kwestii technicznych – usterek sprzętu biurowego i dydaktycznego, które nie są na czas usuwane. Rekomenduje się podjęcie niezwłocznych działań w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania wszystkich elementów wyposażenia niezbędnego do realizacji kształcenia, komunikacji i prowadzenia badań. Liczba, wielkość i układ pomieszczeń, ich wyposażenie techniczne, liczba stanowisk badawczych, komputerowych, licencji na specjalistyczne oprogramowanie są dostosowane do liczby studentów oraz liczebności grup. Warunki te umożliwiają prawidłową realizację zajęć oraz zapewniają warunki do samodzielnej pracy badawczej studenta, w tym z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych.

Zasoby biblioteczne są udostępniane studentom kierunku w trzech bibliotekach: Bibliotece Głównej Uniwersytetu Gdańskiego (BUG), Bibliotece Neofilologicznej oraz Bibliotece Humanistycznej. Zbiory BUG to ponad 1,6 mln woluminów – to księgozbiór liczący ponad 550 tys. książek oraz blisko 200 tys. woluminów w wolnym dostępie. E-zasoby BUG to ponad 500 tys. e-książek i 130 tys. czasopism elektronicznych, w tym ok. 35 tys. pełnotekstowych. Dostęp do e-zasobów możliwy jest bez ograniczeń miejsca, również z domu. Księgozbiór dedykowany bezpośrednio ocenianemu kierunkowi to ponad 17 tys. woluminów oraz 13 tytułów czasopism w prenumeracie stałej. Warto nadmienić, że literatura skandynawistyczna znajduje się również poza Biblioteką Neofilologiczną – w BUG. Z kolei księgozbiór neofilologiczny to 64 tys. woluminów i 92 tytuły czasopism.

Biblioteka Główna (BUG) posiada 2 wypożyczalnie i 6 czytelni z 577 miejscami dla czytelników, w tym 83 ze stanowiskami komputerowymi. Pomieszczenia biblioteczne, w wystarczającej liczbie oraz układzie są przestronne i wygodne, pozwalają na komfortowe korzystanie z zasobów wszystkim studentom.

Biblioteka Neofilologiczna dysponuje 70 miejscami czytelniczymi oraz 9 stanowiskami komputerowymi. Udogodnienia dla czytelników w ww. bibliotekach to nie tylko wolny dostęp do półek, ale również wyposażenie w nowoczesny sprzęt np. stanowiska komputerowe, ale także kserokopiarki i drukarki, skanery, powiększalniki dla słabowidzących oraz e-czytniki. Inne udogodnienia to m.in. książkomat, usługa „zamów skany”, wypożyczanie e-booków, konsultacje online, asystent osób z niepełnosprawnością, czytaj z „Legimi”. Na terenie BUG zorganizowano również strefę relaksu umożliwiającą odpoczynek podczas nauki. Znajdują się tam również wyodrębnione pomieszczenia do samodzielnej pracy grupowej i indywidualnej, w pełni wyposażone w nowoczesny sprzęt multimedialny.

Studenci skandynawistyki mogą też nieodpłatnie korzystać z zasobów elektronicznych Biblioteki Narodowej w Oslo, która na indywidualne wnioski zainteresowanych udziela dostępu do zdigitalizowanych publikacji wydanych przed rokiem 2000.

Godziny otwarcia bibliotek zapewniają warunki do komfortowego korzystania z zasobów bibliotecznych w formie tradycyjnej i cyfrowej. W okresie sesji egzaminacyjnej godziny otwarcia biblioteki są wydłużone. Lokalizacja bibliotek, liczba, wielkość i układ pomieszczeń bibliotecznych, ich wyposażenie techniczne, a liczba miejsc w czytelni oraz udogodnienia dla użytkowników spełniają najwyższe wymagania jakościowe i umożliwiają komfortowe korzystanie z zasobów.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa oraz biblioteczna oraz zasady korzystania z niej przez studentów i kadrę są zgodne z przepisami BHP.

Infrastruktura informatyczna jest bardzo dobrze rozwinięta. Studenci posiadają dostęp do pomieszczeń dydaktycznych, laboratoriów naukowych, komputerowych, specjalistycznego oprogramowania również poza godzinami zajęć, w celu prowadzenia prac badawczych, wykonywania zadań, realizacji projektów, itp.

Infrastruktura naukowa, dydaktyczna i biblioteczna jest w bardzo wysokim stopniu dostosowana do potrzeb osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności. Dotyczy to zarówno zlikwidowanych barier architektonicznych (np. wprowadzenie oznakowanych miejsc parkingowych, wind, wolnego dostępu do półek itp.), jak i dostępności dla osób z innymi rodzajami niepełnosprawności np. z dysfunkcją narządu słuchu (poprzez zainstalowanie wspomagającego nagłośnienia, udostępnianie sprzętu wspierającego), z dysfunkcją wzroku (poprzez oznakowanie sal, sprzęt umożliwiający techniczną adaptację materiałów dydaktycznych do potrzeb osób słabowidzących i niewidomych, udostępnianie studentom specjalistycznego sprzętu, w tym urządzeń do indywidualnego wykorzystania). Stanowiska komputerowe znajdujące się w bibliotekach/czytelniach są właściwie dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawności i umożliwiają samodzielną pracę osobom np. niewidomym i słabowidzącym, z dysfunkcjami kończyn górnych, słabostyszącym i in. Zastosowane udogodnienia to również zaplecze sanitarne w pełni dostosowane do potrzeb osób poruszających się na wózku, zlokalizowane we wszystkich kluczowych miejscach komunikacyjnych. Wysoki stopień dostosowania do potrzeb dla

osób z niepełnosprawnością zapewnia także nieskomplikowany i powszechny dostęp do wysokiej jakości, nowoczesnych technologii informatycznych i multimedialnych.

Dla osób z niepełnosprawnościami oferowane są usługi adaptacyjne materiałów bibliotecznych, specyficzne dla różnych rodzajów niepełnosprawności – rolę taką pełni powołana w tym celu Pracownia Usług Cyfryzacyjnych administrowana przez Biuro Osób z Niepełnosprawnością (BON).

Należy jednak zwrócić uwagę, że w wielu salach dydaktycznych nie wyodrębniono i nie oznakowano miejsca dla osoby z niepełnosprawnością. Rekomenduje się podjęcie działań zmierzających do zwiększenia dostępności sal dydaktycznych poprzez zorganizowanie i oznakowanie w każdej z nich miejsca dla osoby z niepełnosprawnością.

Infrastruktura informatyczna i oprogramowanie stosowane w kształceniu z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość są właściwe i funkcjonalne. Umożliwiają synchroniczną i asynchroniczną interakcję między studentami a nauczycielami akademickimi i innymi osobami prowadzącymi zajęcia. Studenci i nauczyciele akademicy mają zapewniony dostęp do wszelkich koniecznych elementów struktury informatycznej. Uczelnia od wielu lat tworzy, rozwija i dostosowuje uczelnianą infrastrukturę do nauczania na odległość – wykorzystuje w tym celu własną platformę oraz rynkowe rozwiązania spersonalizowane do potrzeb Uczelni. Udostępniane są również programy uzupełniające w zakresie technologicznego wspierania dydaktyki oraz nauki na odległość. Uczelnia przykładą dużą wagę do rozwoju i ciągłego unowocześniania narzędzi i metod kształcenia na odległość oraz wykorzystywania technologii informacyjno-komunikacyjne nie tylko w dydaktyce i badaniach, lecz również w zarządzaniu innymi procesami na Uczelni, a przede wszystkim w udoskonalaniu komunikacji i wymiany informacji istotnych dla funkcjonowania i wymiany informacji pomiędzy różnymi systemami informatycznymi funkcjonującymi na Uczelni.

Infrastruktura stosowana w kształceniu z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość jest dostępna i odpowiednio dostosowana dla studentów o specjalnych potrzebach edukacyjnych, w tym studentów z niepełnosprawnościami. Zasoby platformy są na bieżąco poszerzane w zależności od potrzeb procesu dydaktycznego.

Uczelnia zapewnia dostęp do wirtualnych laboratoriów i specjalistycznego oprogramowania wspomagającego kształcenie z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość – również w formule zdalnej udostępniane są funkcjonalności programów specjalistycznych do tłumaczeń.

Zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne są bogate i urozmaicone. W pełni zaspokajają potrzeby kształcenia – obejmują piśmiennictwo zawarte w sylabusach oraz potrzeby prowadzenia prac badawczych na kierunku – są powiązane z dyscyplinami naukowymi, do których kierunku został przypisany. Są zgodne, co do aktualności, zakresu tematycznego i zasięgu językowego, a także formy wydawniczej, z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, umożliwiają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności oraz prawidłową realizację zajęć dydaktycznych. Zbiory są aktualne i uwzględniają wydawnictwa prestiżowych, światowych ośrodków badań nad językiem i literaturą.

Zasoby udostępnia się w formie tradycyjnej, a także elektronicznej. W sytuacji spowodowanej pandemią, Biblioteka udostępniała zbiory poprzez wykonywanie skanów zamówionych materiałów i wysyłanie ich drogą elektroniczną studentom i pracownikom. Stanowi to również wsparcie procesu dostosowania liczby egzemplarzy w zasobach bibliotecznych do procesu nauczania i uczenia się oraz

liczby studentów, a także dostosowanie do potrzeb osób z niepełnosprawnościami lub sprawujących opiekę nad małymi dziećmi.

W bibliotece funkcjonuje system biblioteczno-informacyjny, umożliwiający szybki dostęp do aktualnych zasobów informacji naukowej w formie tradycyjnej i elektronicznej, o zasięgu międzynarodowym oraz zakresie dostosowanym do potrzeb, wynikających z procesu nauczania i uczenia się na ocenianym kierunku, a także działalności naukowej w zakresie dyscyplin, do których przyporządkowany jest kierunek, w tym w szczególności dostępu do piśmiennictwa zalecanego w sylabusach. Umożliwia dostęp do wielu licencjonowanych serwisów elektronicznych, książek i czasopism. Zasoby elektroniczne dostępne są w sieci uniwersyteckiej lub z komputerów domowych. Biblioteka zapewnia także wirtualny dostęp do najważniejszych czasopism humanistycznych. BUG oraz obie biblioteki specjalistyczne zawierają podstawowy korpus książek niezbędnych studentom w aspekcie ich pracy badawczej, jak i zastosowania w obszarach działalności zawodowej. Obejmuje on publikacje z dziedziny językoznawstwa, literaturoznawstwa, nauk o komunikacji społecznej i mediach, nauk o polityce i administracji, a także nauk o kulturze i religii – wszystkich dyscyplin, do których przypisano kierunek, a także branżę tłumaczeniową, media, język w biznesie, języki specjalistyczne i in. W efekcie, dzięki działalności biblioteki, studenci i kadra badawczo-dydaktyczna posiadają dostęp do bogatych i różnorodnych światowych zasobów informacji naukowej, w tym za pośrednictwem licencjonowanych serwisów elektronicznych, książek i czasopism.

Korzystanie z zasobów bibliotecznych jest w pełni możliwe przez osoby z niepełnosprawnością poprzez m.in. dostęp „open-space”, zdalny dostęp do zasobów, stanowiska w czytelnii posiadające rozmaite dostosowania, zamawianie materiałów bibliotecznych online i in.

Uczelnia zapewnia szereg różnorodnych materiałów dydaktycznych opracowanych w formie elektronicznej, które udostępnia studentom w ramach kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość za pośrednictwem platformy uczelnianej oraz bezpośrednio, na zamówienie, z biblioteki.

Infrastruktura udostępniana i wykorzystywana w procesie kształcenia jest właściwa do celów dydaktycznych, jak i naukowych. Uczelnia prowadzi regularne przeglądy tej infrastruktury, w tym sprzętu i oprogramowania, zasobów bibliotecznych, wyposażenia technicznego pomieszczeń, środków i pomocy dydaktycznych i aparatury badawczej. W przeglądach mają udział studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących. Przeglądom podlega również infrastruktura stosowana w kształceniu z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość i powiązane z nim specjalistyczne oprogramowanie, ich sprawność, dostępność, nowoczesność, aktualność, dostosowanie do potrzeb procesu nauczania i uczenia się, w tym pod kątem liczby studentów i potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Procedury jakościowe dotyczące wyposażenia technicznego (sprzętu) nie są, jednakże w pełni skuteczne, gdyż, jak już pisano, nie jest ono w pełni sprawne. Rekomenduje się intensyfikację przeglądów infrastruktury pod kątem sprawności wyposażenia.

Procedury prowadzenia przeglądów są realizowane z udziałem władz Jednostki oraz nauczycieli akademickich i osób odpowiedzialnych za poszczególne elementy czy zakresy funkcjonalności, odnoszą się do wszystkich elementów infrastruktury odgrywających istotną rolę w realizacji procesu dydaktycznego, samodzielnej nauki/prowadzenia badań, a także odpoczynku i rekreacji studentów na

terenie Jednostki. Stosowane metody weryfikacji i ustalania ścieżek rozwoju infrastruktury, ich zakres, warunki i tryb, a także osoby/organy odpowiedzialne zostały dobrane prawidłowo.

Infrastruktura informatyczna i oprogramowanie stosowane w kształceniu z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość są systematycznie unowocześniane i aktualizowane. Studenci kierunku są zadowoleni z zakresu funkcjonalności platformy wykorzystywanej do zajęć na odległość oraz systematycznej rozbudowy zarówno zasobów, jak dedykowanych narzędzi software'owych.

Procedury przyjęte w Uczelni przewidują udział nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia, jak również studentów, w okresowych przeglądach infrastruktury dydaktycznej, naukowej i bibliotecznej, wyposażenia technicznego pomieszczeń, pomocy i środków dydaktycznych, aparatury badawczej, specjalistycznego oprogramowania, zasobów bibliotecznych, informacyjnych oraz edukacyjnych. Studenci mają możliwość wpływu na rozwój infrastruktury poprzez wyrażania swoich opinii i zgłaszanie zapotrzebowania w badaniach ankietowych, a w przypadku zasobów bibliotecznych – bezpośrednio w bibliotekach. Mogą również zgłaszać sugestie i wyrażać swoje potrzeby „interwencyjnie” odnośnie infrastruktury, w szczególności zasobów bibliotecznych, w dowolnym czasie.

Wyniki okresowych przeglądów, w tym wnioski z oceny dokonywanej przez studentów, są wykorzystywane do doskonalenia kluczowych elementów infrastruktury dydaktycznej, naukowej i bibliotecznej, a także pozostałych elementów wyposażenia, pomocy, środków dydaktycznych, aparatury, oprogramowania i zasobów bibliotecznych, informacyjnych oraz edukacyjnych.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Na kierunku skandynawistyka prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w zakresie konstruowania programu studiów, jego realizacji oraz doskonalenia. Biorą w niej udział podmioty zarówno związane z Uczelnią umowami o współpracy, jak i takie, z którymi Uczelnia nie jest związana formalnym porozumieniem, choć współpraca z nimi jest faktem i ma charakter stały.

Obszary działalności pracodawców współpracujących z kierunkiem studiów zasadniczo odpowiadają przyporządkowaniu kierunku studiów do dyscyplin naukowych, np. wydawnictwa i grupy wydawnicze działają w obszarze literaturoznawstwa i nauk o kulturze i religii, instytucje kultury - nauki o kulturze i religii, firmy i biura tłumaczeniowe – językoznawstwa. Należy, jednakże zwrócić uwagę na to, że w gronie interesariuszy kluczowych dla projektowania programu i jego doskonalenia w niewielkim stopniu reprezentowane są podmioty działające na rynku tłumaczy, co w szczególności w odniesieniu do programu studiów drugiego stopnia jest istotną potrzebą, gdyż na kierunku prowadzona jest *specjalność translatoryczna*, ciesząca się dużym zainteresowaniem studentów. Rekomenduje się poszerzenie grona interesariuszy kluczowych dla kierunku, w tym dla projektowania i doskonalenia programu studiów o przedstawicieli branży tłumaczeniowej w taki sposób, aby właściwie odzwierciedlić proporcje oferowanego kształcenia w proporcjach zaangażowania interesariuszy i ich rodzajów.

Grono współpracujących pracodawców aktywnie współuczestniczy w kreowaniu koncepcji kształcenia na kierunku i jej realizacji, a relacja Uczelni z pracodawcami oparta jest na zasadzie wzajemności, gdyż obie strony odnoszą korzyści z tej współpracy – dla interesariuszy ta współpraca to swego rodzaju celowany *employer branding*, poszukiwanie talentów, wsparcie i rozwój posiadanych zasobów ludzkich.

Współpraca Jednostki z interesariuszami w ramach kierunku studiów obejmuje szereg aktywności o zróżnicowanym charakterze, zakresie i zasięgu. Program studiów na obu poziomach przewiduje praktyki zawodowe, stąd realizacja praktyk jest najczęstszą formą współpracy Uczelni z otoczeniem. Duże znaczenie mają również inne formy, w tym udział studentów w dniach otwartych u poszczególnych pracodawców, w ramach których prowadzone są szkolenia na przykład nt. procedur rekrutacyjnych, staże krajowe i zagraniczne, prezentacje dotyczące najpopularniejszych działań przyszłej pracy zawodowej dla studentów skandynawistyki – *customer contact* oraz działań księgowych, programy dla utalentowanych studentów mające na celu zachętę do odbywania praktyk w trybie poszerzonego programu szkoleniowego dotyczącego kompetencji miękkich, szkolenia dla studentów w zakresie realizacji projektów zespołowych, dodatkowe praktyki letnie dla ochotników, spotkania z tłumaczami, warsztaty z pracodawcami „Speed Dating”, konferencje dot. zawodowych aspektów wykorzystania języka, współorganizacja targów pracy. W planach jest również wprowadzenie dodatkowych elementów o nachyleniu zawodowym przy współudziale interesariuszy –

mini-zajęć z zakresu księgowości korporacyjnej. Współpraca z otoczeniem widoczna jest także w proponowanych zmianach w programie studiów, dotyczących np. poszerzenia obecnej oferty programowej o lektorat drugiego języka skandynawskiego czy też zmodyfikowania oferty specjalności na studiach drugiego stopnia.

Istotną rolę jako przedstawiciele otoczenia Uczelni odgrywają aktywni na rynku pracy absolwenci kierunku. Ich opinie oraz sugestie zbierane są za pomocą ankiet przez przedstawicielkę otoczenia zasiadającą w Radzie Programowej kierunku. Absolwenci zwrócili uwagę na konieczność większego uwypuklenia wymiaru praktycznego przygotowania do funkcjonowania na rynku tłumaczeń poprzez rozwój kształcenia translatorycznego, co zostało uwzględnione w programie studiów przygotowanym na rok akademicki 2022/2023.

Zakres relacji Uczelni z otoczeniem jest zatem adekwatny do celów kształcenia i właściwy dla potrzeb wynikających z realizacji programu studiów i osiągania przez studentów efektów uczenia się. W warunkach rozmaitych ograniczeń w funkcjonowaniu Uczelni, wynikających ze stanu pandemii, właściwie zapewniono udział interesariuszy zewnętrznych, w tym pracodawców w różnych formach współpracy. W tym celu wykorzystuje się narzędzia i metody komunikacji na odległość.

Przeglądy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym są systematyczne, sformalizowane, jednakże mają dość ogólnikowy charakter. W Jednostce działa Rada Studencko-Doktorancka, która przynajmniej raz w roku zasięga opinii studentów skandynawistyki na tematy związane z realizacją programu studiów. Poprzez reprezentanta w Radzie Programowej kierunku studenci mogą poddać swoje uwagi pod dyskusję tego gremium, w którego skład wchodzi również przedstawiciele pracodawców. Studenci mogą również zgłaszać swoje postulaty bezpośrednio dyrekcji ISiF. Nie jest to jednak rozwiązanie systemowe i efektywne, ponieważ wśród studenckich opinii i postulatów z ostatnich dwóch lat nie odnotowano ocen współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Ocena poprawności doboru instytucji współpracujących, skuteczności form współpracy oraz wpływu jej rezultatów na program studiów i doskonalenie jego realizacji, a także osiąganie przez studentów efektów uczenia się dokonywana jest instytucjonalnie. W przekonujący sposób wykazano, że przeglądy te są wykorzystywane do rozwoju i doskonalenia współpracy, a w konsekwencji programu studiów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Instytut prowadzi ożywioną współpracę z zagranicznymi ośrodkami uniwersyteckimi oraz innymi instytucjami naukowymi, której wymiernym efektem jest umiędzynarodowienie własnego doświadczenia edukacyjnego, treści dydaktycznych i naukowych, jak i włączanie gości z zagranicy do kształcenia na ocenianym kierunku studiów.

Specyfiką studiów na kierunku skandynawistyka jest intensywne kształcenie znajomości języków obcych na obu poziomach studiów. Znaczną część zajęć z *praktycznej nauki języków nordyckich* oraz zajęć *język dla celów akademickich* prowadzą zatrudnieni na etacie lektorów rodzimi użytkownicy języka z Norwegii, Danii, Szwecji i Finlandii. Na etacie profesora Uczelni zatrudniony jest w ISiF pracownik z tytułem doktora habilitowanego z Norwegii, który prowadzi seminaria licencjackie i magisterskie. Na zajęciach z zakresu literatury, kultury, mediów, społeczeństwa i polityki państw nordyckich treści przekazywane są w oparciu o zaawansowane teksty w języku angielskim (lub w językach kierunkowych).

Dzięki wsparciu skandynawskich agencji lektorów Instytut zakupuje podręczniki oraz literaturę obcojęzyczną ze środków przyznawanych przez te instytucje. Inną formą wsparcia z ich strony i utrzymywania kontaktów międzynarodowych jest finansowanie wizyt gości przyjeżdżających na konferencje, seminaria, wykłady lub wydarzenia kulturalne np. *Nordic Focus Festival*, *Dzień Bergmana*, *75. Urodziny Pippi Pończoszanki*. Dzięki przyznawanym stypendiom z agencji lektorów studenci uczestniczą w letnich kursach językowych organizowanych przez uniwersytety i szkoły językowe w krajach nordyckich.

Od 2018 roku Instytut Skandynawistyki i Fennistyki we współpracy z Folkeuniversitetet – Norskspråktest jako jedyna placówka w Polsce jest organizatorem pisemnego i ustnego Testu Bergeńskiego, poświadczającego znajomość języka norweskiego na poziomie zaawansowanym, uprawniającym do podjęcia studiów w Norwegii.

Znaczącym obszarem aktywności w zakresie nawiązywania i podtrzymywania kontaktów międzynarodowych jest udział studentów i nauczycieli akademickich w programie mobilności Erasmus+, w ramach którego Instytut zawarł umowy z 20 uczelniami zagranicznymi: w Finlandii, Szwecji, Norwegii, Danii, Czechach i Rumunii. Liczba miejsc na wymianę w każdym roku wynosiła ponad 30, w roku akademickim 2021/2022 były to 33 miejsca. Oprócz tego mobilność studentów i pracowników wspiera program sieci uniwersytetów europejskich SEA-EU, zrzeszających 6 europejskich i nadmorskich uczelni z Gdańska, Kadyksu, Brestu, Kilonii, Splitu oraz Malty. W ramach programu studenci skandynawistyki mogą studiować na niemieckim uniwersytecie Christian-Albrechts-Universität zu Kiel, co zwiększyło liczbę miejsc na wyjazdy studenckie do 35. Inną formą mobilności studentów w ramach umów Erasmus + są wyjazdy na praktyki studenckie, których celem jest praca w okresie letnim w krajach Unii Europejskiej, bądź w innych krajach objętych programem.

Podjęta praca wiąże się z kierunkiem studiów studenta (lub absolwenta). Z tej możliwości korzystają średnio dwie osoby rocznie. W 2018 roku ISiF gościł praktykantkę z Finlandii. Z programu mobilności kadry akademickiej skorzystały w roku akademickim: 2015/2016 – 1 osoba; 2016/2017 – 1 osoba; 2017/2018 – 6 osób; 2018/2019 – 4 osoby. Późniejsze wyjazdy nie odbyły się z powodu pandemii. W ramach programu Erasmus+ odbywają się ok. 2 wizyty rocznie zagranicznych gości ze skandynawskich uczelni różnych kierunków, co pozwala wzbogacić tematykę oferowanych wykładów o kwestie z zakresu polityki społecznej, polityki zagranicznej i kultury organizacyjnej w państwach nordyckich, zgodnie z dyscyplinami, specjalnościami i celami kształcenia. Oprócz wymian bilateralnych prowadzona jest współpraca w ramach projektów uczelni norweskich, dzięki którym przyjeżdżają wykładowcy i pracownicy sektora publicznego z państw nordyckich, którzy prowadzą zajęcia i cykle seminariów dla studentów i pracowników Instytutu.

Monitorowanie mobilności międzynarodowej studentów prowadzi koordynatorka programu Erasmus+, która systematycznie na podstawie zebranych i zweryfikowanych danych przygotowuje raport dotyczący mobilności studenckiej. Obejmuje on zestawienie liczby studentów, którzy skorzystali z wyjazdowych stypendiów naukowych, letnich kursów językowych, wyjazdów w ramach programu Erasmus + oraz wyjazdach studyjnych i konferencyjnych w rozbiciu na ścieżki językowe. Z danych za lata 2018-2022 wynika, że studenci skandynawistyki chętnie korzystają z możliwości nawiązania kontaktów międzynarodowych i doświadczenia studiowania za granicą. Przed pandemią z różnych form współpracy międzynarodowej skorzystało 36 osób (rok akademicki 2019/2019), w czasie pandemii (2019/2020 i 2020/2021) 24 osoby, w ostatnim roku akademickim (2021/2022) 37 osób.

Nauczyciele akademicy ISiF mają w swoim dorobku prowadzenie zajęć i wykładów na uczelniach zagranicznych w Islandii (2017), na Węgrzech (2019), w Norwegii (2016, 2017, 2018, 2019), w Czechach (2019) i Finlandii (2020). Dwa wyjazdy naukowe pracownika ISiF z wykładem gościnnym odbyły się na zaproszenie Instytutu Filozofii Narodowej Białoruskiej Akademii Nauk (2018; 2019).

Do zagranicznych aktywności naukowych i dydaktycznych należą ponadto wykłady, zajęcia konwersatoryjne i seminaria prowadzone przez pracownika ISiF na uniwersytetach i szkołach letnich w języku angielskim (Uniwersytet Södertörn, Szwecja – 2016, 2017, Uniwersytet Helsiński – 2020) oraz pobyty na stypendiach naukowych: dzięki wsparciu German Kennedy Fellowship (Uniwersytet Harvarda, 2018-2019) oraz DAAD (Freie Universität Berlin, 2020).

Pracownicy Instytutu brali udział w dwóch wizytach studyjnych za granicą. W ramach projektu Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji „Rozszerzanie kompetencji badawczych i dydaktycznych pracowników Skandynawistyki UG” odbyła się wizyta studyjna w Islandii, natomiast w ramach programu Funduszu Stypendialnego i Szkoleniowego (nr projektu FSS/2016/SV/W/0026) odbyła się wizyta studyjna w Norwegii (2016).

Instytut prowadzi dokumentację w zakresie współpracy międzynarodowej kadry, z której wynika, że w latach 2015-2021 odnotowano 75 wystąpień pracowników na międzynarodowych konferencjach naukowych. Międzynarodową aktywność naukową pracowników ISiF dokumentują jednak przede wszystkim zagraniczne publikacje. Artykuły naukowe ukazały się w czasopiśmie w Norwegii, Niderlandach, Danii, Niemczech, Rumunii, Wielkiej Brytanii, Stanach Zjednoczonych i Chinach, zaś monografie i publikacje w tomach zbiorowych w Niemczech i w Rumunii.

Fizyczną mobilność uzupełniała mobilność wirtualna. Najnowszym przykładem takiego działania jest kooperacja pracowników ISiF z Uniwersytetem w Helsinkach i Uniwersytetem w Aarhus w zakresie współtworzenia kursu Nordic Studies on-line, którego pierwsze moduły odbyły się w roku 2021.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych. Mocno wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów, którzy uczestniczą w różnych formach kształcenia za granicą, oraz nauczycieli akademickich, którzy wykazują się aktywnością dydaktyczną w ośrodkach zagranicznych. W Instytucie stworzono ofertę kształcenia w językach obcych na odległość, co podnosi systematycznym stopień umiędzynarodowienia.

Instytut prowadzi monitoring w zakresie oceny stopnia umiędzynarodowienia kształcenia, obejmujący skalę i zasięg mobilności studentów oraz udział rodzimych nauczycieli w konferencjach zagranicznych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Na kierunku skandynawistyka prowadzący wspomagają studentów w osiągnięciu efektów uczenia się. Wsparcie studentów w procesie uczenia się ma charakter stały i kompleksowy oraz przybiera zróżnicowane formy. Każdy rocznik studentów ma swojego opiekuna roku, wyznaczonego spośród nauczycieli akademickich, a każda ścieżka językowa – swojego koordynatora. Szczególnie ważna jest rola opiekuna pierwszego roku, pełni on bowiem funkcję pierwszego przewodnika studentów po Uczelni. Ponadto każdy rocznik wybiera spośród swojego grona starostę, który w imieniu studentów komunikuje się w sprawach dotyczących ogółu studiujących z władzami Instytutu lub Wydziału. Studenci mogą także liczyć na indywidualne konsultacje z nauczycielami akademickimi podczas dyżurów w siedzibie Uczelni albo przy wykorzystaniu poczty elektronicznej. Wszystkie informacje dot. toku studiów studentom przekazywane są także za pomocą portalu studenta, gdzie udostępniane są także sylabusy zajęć oraz prowadzone są elektroniczne indeksy.

Na wizytowanym kierunku studiów istnieją mechanizmy mające na celu motywowanie studentów do samorozwoju. Zalicza się do nich stypendium Rektora za wybitne osiągnięcia naukowe, artystyczne i sportowe. Zasady przyznawania stypendium Rektora są określone przez odpowiednie przepisy sformułowane na poziomie uczelnianym. Ponadto studenci mają możliwość wnioskowania o dodatkowe stypendia, np. ministra, samorządowe oraz przyznawane przez fundacje. Studenci kierunku skandynawistyka chętnie też aplikują o stypendia wyjazdowe w ramach programu Erasmus+. Ze względu na zainteresowanie studentów pula miejsc na wyjazdy stała się poszerza, a przedstawiciele kierunku podejmują działania w celu podpisania umów z kolejnymi uczelniami.

Studenci mają możliwość rozwijania swoich zainteresowań i umiejętności w sekcjach sportowych, kołach naukowych czy grupach artystycznych. Zainteresowanie dodatkową działalnością wśród studentów kierunku skandynawistyka jest wysokie, o czym świadczy ich aktywny udział w pracach kół naukowych. W ich ramach rozwijają swoje zainteresowania badawcze, a także doskonalią umiejętności translatorskie, np. w zakresie tłumaczeń ustnych.

Uczelnia udziela systemowego wsparcia studentom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym studentom z niepełnosprawnościami. Mogą oni liczyć na pomoc konsultanta dydaktycznego, logopedy, psychologa, zajęcia rehabilitacyjne czy dodatkowe godziny lektoratów językowych. Uczelnia dba o podnoszenie kompetencji dydaktycznych wykładowców, także w zakresie pracy ze studentami z niepełnosprawnością, nie tylko ruchową. Oferuje więc cykliczne szkolenia z metod pracy dostosowanych do specyficznych potrzeb studentów.

Studenci skandynawistyki mogą liczyć na wsparcie psychologiczne. W ramach tej pomocy organizowane są dyżury koleżeńskie, konsultacje telefoniczne z psychologiem, konsultacje z opiekunami roku, którzy od początku pandemii jeszcze bardziej zainteresowali się losem i potrzebami studentów. Informacje o możliwym wsparciu psychologicznym można znaleźć na stronie internetowej Uczelni. W czasie pandemii były one także rozsyłane studentom za pośrednictwem poczty mailowej.

Dziekanat zajmuje się sprawami dotyczącymi studentów Jednostki. Studenci mogą kontaktować się z pracownikami administracji drogą mailową oraz telefonicznie lub osobiście w siedzibie Uczelni. Uczelnia jest aktywna w mediach społecznościowych, a studenci otrzymują najważniejsze informacje drogą mailową. Pracownicy administracji biorą udział w różnych szkoleniach poszerzających ich kompetencje, m.in. językowe czy informatyczne (np. w zakresie obsługi systemów).

W Uczelni funkcjonuje Rada Samorządu Studentów. Jej działalność opiera się na reprezentowaniu studentów w gremiach kolegialnych oraz organizowaniu wydarzeń mających na celu integrację środowiska akademickiego. Samorząd Studencki może liczyć na wsparcie finansowe i merytoryczne ze strony Uczelni. Na wizytowanym kierunku istnieje Rada Studencko-Doktorancka, której celem jest zbieranie opinii studentów i doktorantów o procesie kształcenia i warunkach studiowania i przekazanie ich do władz kierunku, w szczególności do Rady Programowej, odpowiedzialnej za doskonalenie jakości kształcenia. W Radzie Programowej środowisko studentów reprezentuje tylko jeden przedstawiciel, co uznać należy za rozwiązanie niewłaściwe. Nieobecność studenta na zebraniu rady, spowodowana np. chorobą, pozbawia studentów wpływu na decyzje podejmowane przez radę. Rekomenduje się zwiększenie reprezentacji studentów w Radzie Programowej.

Studenci mają możliwość wyrażenia w anonimowych ankietach swojej opinii o każdym zajęciach, a także o prowadzących je wykładowcach. Ich uwagi są wnikliwie analizowane i mają wpływ na ostateczny wynik regularnie przeprowadzanej oceny pracowniczej. Po każdym semestrze studenci

mają możliwość wypełnienia ankiety dotyczącej jakości kształcenia na kierunku, ponadto studenci oceniają zajęcia prowadzone na każdej z linii językowych. Uczelnia promuje przeprowadzane ankiety, w celu uzyskania jak największej zwrotności ze strony studentów poprzez pocztę elektroniczną, media społecznościowe, czy wykładowców informujących o możliwości wyrażenia opinii w ankiecie.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiągnięciu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest przez Uczelnię monitorowane i ewaluowane. W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Głównym źródłem informacji dotyczącym kierunku skandynawistyka jest strona internetowa Uczelni, uzupełniają ją strony Wydziału Filologicznego i Instytutu Skandynawistyki i Fennistyki. Na stronie Uczelni znajdują się informacje zarówno dla studentów, pracowników, doktorantów, jak i kandydatów na studia (np. warunki rekrutacji, wysokość opłat, terminy rekrutacji, dokumenty konieczne do aplikacji na studia, limity przyjęć). Strona rekrutacji jest czytelna, umożliwia osobom zainteresowanym wyszukiwanie kierunków studiów na podstawie wybranych kryteriów. Zawartość strony internetowej jest aktualizowana i monitorowana na bieżąco przez pracowników administracji. Wszystkie strony dostosowane są także do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Kluczowe dokumenty dot. funkcjonowania Uczelni (np. zarządzenia Rektora, uchwały Senatu) i studiów (np. programy studiów) znajdują się w Biuletynie Informacji Publicznej. Sylabusy zajęć realizowanych na kierunku skandynawistyka udostępniane są na portalu studenta, dostępnym po zalogowaniu. Sprawnie

działająca wyszukiwarka umożliwia przeszukiwanie na podstawie nazwy zajęć oraz zawężenie wyników według wybranych kryteriów i w efekcie szybkie dotarcie do potrzebnych informacji. Sylabusy zajęć można pobrać z portalu studenta w formie pliku pdf. Za pośrednictwem portalu realizowana jest zasada jawności procesu kształcenia i rzetelnego informowania studentów o zakładanych efektach uczenia się, wymaganiach programowych oraz warunkach zaliczenia poszczególnych zajęć.

Strona internetowa Uczelni dostarcza także aktualnych informacji o działalności naukowej i współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, a także działaniach systemu zapewniania jakości kształcenia. Biuro Karier Uczelni posiada własną podstronę, na której udostępnia informacje związane z praktykami, ofertami targów pracy i ofertami pracy. Biuro Karier informuje na stronie internetowej o swoich dyżurach oraz o możliwościach pomocy studentom. Swoją podstronę internetową posiada również Biuro Osób z Niepełnosprawnością – strona jest dostosowana do użytku przez osoby z wadami wzroku, umożliwia np. dostosowanie kontrastu oraz wielkości tekstu.

	Zapewnienie informacji na stronach internetowych	TAK/NIE
1.	Sylwetka absolwenta (cele kształcenia, w tym wskazanie obszarów zatrudnienia/branż zawodowych i możliwości dalszego kształcenia).	TAK
2.	Przyznawane kwalifikacje i tytuły zawodowe	TAK
3.	Zasady rekrutacji	TAK
4.	Zasady potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza szkolnictwem wyższym	TAK
5.	Zasady uznawania efektów uczenia uzyskanych w szkolnictwie wyższym	TAK
6.	Kierunkowe efekty uczenia się	TAK
7.	Aktualne programy studiów	TAK
8.	Sylabusy	TAK
9.	Kompletność sylabusów	TAK
10.	Zasady przeprowadzania i zaliczania praktyk zawodowych	TAK
11.	Zasady dyplomowania (kryteria merytoryczne)	TAK
12.	Erasmus	TAK
13.	Most	TAK
14.	Informacje o wykładowcach (w tym godziny konsultacji i możliwości kontaktu)	TAK
15.	Harmonogram zajęć	TAK
16.	Regulamin studiów	TAK
17.	Pomoc materialna i sprawy bytowe	TAK
18.	Informacje dla studentów niepełnosprawnych	TAK
19.	Biuro Karier	TAK
20.	Dane dotyczące losów zawodowych absolwentów	NIE
21.	Informacje dotyczące funkcjonowania systemu zapewnienia jakości kształcenia (w tym o wyniki ankietyzacji studentów).	TAK

Strony internetowe są na bieżąco monitorowane pod względem aktualności i kompletności zamieszczonych tam informacji. Rekomenduje się upublicznienie informacji o wynikach monitorowania losów zawodowych studentów. Uczelnia do promocji bieżących wydarzeń i szybkiego komunikowania się z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi wykorzystuje również media społecznościowe. W Uczelni prowadzi się systematyczny monitoring działań informacyjnych, w którym

uczestniczą studenci skandynawistyki. Uwagi zgłaszane przez studentów są wykorzystywane w doskonaleniu metod i narzędzi informowania o procesie kształcenia.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Uczelnia zapewnia publiczny dostęp do informacji, który jest dostosowany do osób z niepełnosprawnościami. **Interesariusze wewnętrzni i zewnętrzni, w tym kandydaci na studia, studenci i pracodawcy mają zapewniony prawidłowy dostęp do informacji o studiach, rekrutacji, programie studiów (w tym efektach uczenia się), procesie kształcenia oraz jego organizacji, wsparciu udzielanym studentom w procesie uczenia się. Uczelnia dba o aktualność i kompleksowość informacji dot. Kierunku skandynawistyka, udostępnianych na stronach internetowych. Polityka informacyjna podlega monitorowaniu z udziałem studentów, a jego wyniki są wykorzystywane do doskonalenia dostępności i jakości informacji o studiach. W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, ale pozostają one bez wpływu na ocenę stopnia spełnienia kryterium.**

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

System zapewniania jakości kształcenia na Uniwersytecie Gdańskim działa w oparciu o uchwałę Senatu UG z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie wprowadzenia wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia (z późn. zm.) oraz zarządzenie nr 93/R/16 Rektora Uniwersytetu Gdańskiego z dnia 6 października 2016 roku w sprawie zasad funkcjonowania Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia na Uniwersytecie Gdańskim (z późn. zm.). Ogólny nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad ocenianym kierunkiem studiów sprawuje Prorektor ds. studentów i jakości kształcenia, który jest także przewodniczącym Uczelnianego Zespołu ds. Zapewniania Jakości Kształcenia. Za działanie systemu zapewniania jakości kształcenia na Wydziale Filologicznym odpowiada Prodziekan ds. kształcenia i współpracy z otoczeniem, będąca jednocześnie przewodniczącą Wydziałowego Zespołu ds. zapewniania jakości kształcenia, do zadań którego należy m.in. koordynacja badań ankietowych przeprowadzanych na Wydziale oraz wdrażanie działań doskonalących na Wydziale. Na bieżąco za organizację i jakość kształcenia na kierunku skandynawistyka odpowiada Dyrekcja Instytutu Skandynawistyki i Fennistyki, w szczególności zastępca

Dyrektora ds. kształcenia, będąca przewodniczącą Rady Programowej ocenianego kierunku studiów. Kompetencje wszystkich tych ciał i osób oraz zakres ich odpowiedzialności zostały jasno określone. Kluczowe dla doskonalenia jakości kształcenia na ocenianym kierunku studiów jest działanie Rady Programowej, która zgodnie ze Statutem UG składa się z przedstawicieli nauczycieli akademickich, studentów i otoczenia społeczno-gospodarczego. Liczbę i skład rady określa Dziekan, kierując się wytycznymi zawartymi w Statucie. Rekomenduje się zwiększenie udziału studentów w pracach Rady, możliwa z przyczyn losowych nieobecność jedyne go przedstawiciela środowiska studenckiego na jej posiedzeniu pozbawia bowiem studentów wpływu na podejmowane przez Radę decyzje.

Do głównych zadań Rady należy przygotowywanie projektów zasad i warunków rekrutacji, ewaluacja programu studiów i przygotowywanie na tej podstawie propozycji jego zmiany. Proces zatwierdzania, zmiany oraz wycofania programu studiów oraz ustalania zasad rekrutacji i warunków przyjęcia na studia dokonywany jest w sposób formalny, w oparciu o procedury opisane w zarządzeniach Rektora. Podstawą decyzji Rady Programowej dot. zmian w programie studiów, bądź w zasadach regulujących różne aspekty kształcenia na kierunku są postulaty zgłaszane przez studentów za pośrednictwem Rady Studencko-Doktoranckiej i przedstawiciela studentów w Radzie Programowej, przez nauczycieli akademickich dyskutujących o bieżących wyzwaniach dydaktycznych podczas posiedzeń Rady Instytutu lub przez przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego, z którymi Rada Programowa stara się być w stałym kontakcie. Dokonując przeglądu programu studiów i procesu kształcenia, Rada bierze pod uwagę także wyniki analiz przeprowadzanych przez Koordynatora ds. sylabusów, wyniki przeprowadzanych regularnie ankiet studenckich dotyczących zajęć oraz jakości kształcenia oraz wnioski z analizy sytuacji absolwentów skandynawistyki na rynku pracy. Ocena programu studiów jest zatem oparta o wyniki analiz miarodajnych oraz wiarygodnych danych i informacji, nie obejmujących jednak wszystkich elementów programu studiów i procesu kształcenia. Analiza stanu faktycznego wykazała, że przedmiotem pogłębionej oceny jak dotąd nie stały się efekty uczenia się zdefiniowane dla kierunku studiów, treści kształcenia ani zasady dyplomowania, szczególnie w odniesieniu do dyscyplin naukowych, do których przyporządkowano skandynawistykę czy zasady realizacji praktyk zawodowych. System zapewniania jakości kształcenia w tych obszarach uznać należy za nieskuteczny.

Jakość kształcenia na kierunku skandynawistyka podlega regularnym ocenom Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Poprzednia została przeprowadzona w 2015 r. i większość sformułowanych ówczesnie przez zespół oceniający uwag doskonalących została przez Uczelnię uwzględniona. Zwiększono bowiem w znaczącym stopniu umiędzynarodowienie studiów, upowszechniono informacje o systemie zapewniania jakości kształcenia. W mocy pozostają jednak zalecenia dotyczące wzmocnienia kadry o specjalistów z obszaru językoznawstwa. Należy zatem stwierdzić, że wnioski z przeprowadzanych akredytacji są wykorzystywane do doskonalenia jakości kształcenia na ocenianym kierunku studiów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia. Przegląd programu studiów i procesu

kształcenia nie obejmuje jednak wszystkich elementów programu i obszarów kształcenia, w efekcie czego podejmowane działania doskonalące nie są w pełni skuteczne.

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień. Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących kompletności przeglądu programu studiów i procesu kształcenia oraz skuteczności działań podejmowanych w celu doskonalenia jakości kształcenia.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Zalecenia

Zaleca się:

1. uwzględnienie w cyklicznie przeprowadzonym przeglądzie programu studiów i procesu kształcenia oceny efektów uczenia się, treści programowych, procesu dyplomowania i praktyk zawodowych;
2. podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

5. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)

Zalecenie

W uzasadnieniu uchwały nr 789/2015 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 8 października 2015 r. nie sformułowano zaleceń o charakterze naprawczym.

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

Nie dotyczy

Przewodniczący zespołu oceniającego

dr Agnieszka Janiak-Jasińska

6. Załączniki:

Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia

1. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 574, z późn. zm.);
2. Ustawa z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1669, z późn. zm.);
3. Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2016 r. poz. 64, z późn. zm.);
4. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787);
5. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. z 2020 r. poz. 853.);
6. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2218);
7. Statut Polskiej Komisji Akredytacyjnej przyjęty uchwałą Nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, z późn. zm.;
8. Uchwała Nr 67/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej, z późn. zm.

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej

Profil ogólnoakademicki

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 2.4

Jeśli w programie studiów uwzględnione są praktyki zawodowe, ich program, organizacja i nadzór nad realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art.

68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczanego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk (o ile praktyki są uwzględnione w programie studiów), prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne

związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiągnięciu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągnięcia bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Polska
Komisja
Akredytacyjna

